

بِهِ لَكَهُ سے بہ را ورد

دہربارہی

میز و وی ژیان

راناف

محمد الدین عبد القادر قده راسخ

سال ۱۹۸۹ ن - ۱۴۰۹ھ

مطبعة اليقظة - بغداد

پەتكەنی يەراوە

تەربارەن

مېزۇوی ژيان

دانراوى

محىالدین مبدالقادى القرضاوى

بەرەزاسەندى وەزارەتى راگەياندىن لە ھاپ دراوە

(ووشەيداک)

خویتەری پەزىز نەم پەرتۆكە كە لە بەردەستاپە بىرىتىبە لە
كورتەنلىقە مېزۇمى زىيان وچەند پەتكەپە كى بەراورد كە بەرپەرچى
ئەۋىپەر باورەرانە نەداتەوە كە لە پوانگە يەكى بەرىتەسکەوە
ئەپروانە تايىنى پاكى نىسلام .
ئىتىر يېنىز خىزىش دىستېم بۇ ھەمۇد سۆقلىن كە خاۋەنسى
باوەپروو ھەستى مرۇڭلايدىتىه .

محى الدین عبد القادر قەرمەداغى

١٩٨٨/٢/١٨

٣٠ جىماد الائىرە ١٤٠٨

٢٩ رىتى بەندان ٢٦٨٨ كوردى

(پیشکسی) (پهناوی خواه یعنیوتلری نام بونوهره)

سوپاس بر. پهروادگاری که تنهایی له نه بونه و هیشاده
بزبون ، وه ستایش بز ناله دردبهی جیهان ، که هورته و پیشیتی
ستایش خواجهتی بز. کمن کهندو خواردنی نیه ، ناله کمده
ونه که بیش لوه و نه هارمه و هاوسنیه دیده به و تاکه و هر شه و
شایسهی خواجهتی ، وه سنهندی بز کار پهنهند کارپکه که هار
نه و پهنهند دیده به ، وه جوانی بز کار جوانکارپکه که له قوی
گلپنهی ناده می پهپدا کردو به تیشكی پرستاکی نیگای خوی
نمیلتنی و گیانی کرده خلااتنی ، وه دردردیکی هه میشه تازه بز
کمن کافه رسمو به پیشدار بزم هیشاها نادهم له تهوان نادو
خاکدا له تیس سایرو ، نه و پیشداره (د) که له سروی هه رحمه و
ناسانه. کانه وه پهروه دگار پانکی داهیشت و میوانداری پرکرد
و پهنهشت و دلزملی گه راندو وه له یک وانی کامن به رامباری!
کردو جا پهوانه له رسمو بز سر پهنده کانی و بز پاسهاردی
له رسانه کانی ، وه درودنی که بزین له په زمین خودا بز سریاران و
خزم و خویشانی مازن و په شکری .

خریشه واری غازین : ساومه که به ناواتنوم که کوره باشن
له میزووی ہوونه وه له پیش بروندیدا و له گه ل میزووی زهانی
باوکه نادهم و ناده کانی وه نجهند به لکه پیک. به زمانی شیزیتی
کوردی ریکخه و به چاپن بگه به تم ، وه نه و پاسته بخته. په چاوی
خویشنده وار که هرچه بین پارمه بیلی هه بوری پاسته و حالمیت

نیه به لکو هرچی هیلم و زاست هدیه بن هت تو به آله نیه چگه
له هیلسی خراو پیتفمه رانی و نبولیا کانی، وه نسخه وی لدم کنیه ددا
پانکه واژتی پکه مو د هاوار کمه هالم که ناده میزداد ناده میزداده وه
نه وهی پیتفمه ری خواهیو به چکه مهیمن نیه ، به لام نهم کاره
به هزی نال و گزیرهی ناهه مواری پلزکاره وه هلم بق نه پر محساو
ماوهیه کی به سرداتیه پری و نهم ناو اقام هدر نه هاته دی .

تا له نه تجامدنا خوا پارمه تی دام و نهم په رتوكم به چهار
گه یاند ، وه هیروا دارم که نهم په رتوكه بده ک سر چاوه بیکی ناوی
شیرین و مهاین و زانستی و زانیاری لئن هد تیجی و تینویه تبسی
هدندی له خریند ووارانی بین بشکن ، تا خریند ووارانی گله کمان
له سه و چهشم و کاروان سه رای زانیاری پشویه ک پیده و
باوریلکی بیه ناسه و هستی زانیاریانه پده ته وه بجهتی و
پرمون شاری زانیاری هنگارن ، ته پادا خوابه خواتی له
کاروان جن بینین و حارویی بین کم بین .

(لن کولینهوه)

وهک پوون و ناشکرایه گه لین کتیبو په رتوك دانراوه و زقری
له زانیان و میزو و نرسانی کتون و تازه هدو و ته قلا په کسی
په کبار گهوره و گرانیان داوه و به و نیازه که بگه ن په راستی و
پاوه بی ، وه گوسان له ثارادا نهین لدم چه ند په سیاردا که نه
کوره تو : قهوارهی نهم په رتوكه بی و نه ماش پوخته که په تی ، نایا
پیش نادم سه و زهی ناده میزداد پاچزکه پیا هسر جزره
جانه و هر لکی تیادا زیاوه و ناوه دانی کرد پیته و پانی .

و هنگار همه بورن نایاب میزد و هنگامه بتوانند هزار
با چند ملیون سالی آمده هنگار باشند له پیش نادمها میج چانورتی
له زمینه داده توانند اینجا و همچنان نادم جن شیخی که اس نیبوره به لکو
نه و کانی بونه همچنان شیخی ، هنگار واشه همچنان میزد و هنگامه
پکاره توه بتوانند هزار سالی که نام زمینه شاودان
کراوهه توه آمده له نادممه تا پیشنه مردی نیسلام نه این تیکرا چند
هزار سالی بین ؟ نایاب نادمه میزد نه و همچنان پیشنه مردی (د) یا له
که نکاره کاندا مروشت درستی کردووه نه مانه نه بند پرسیاریکن
ر ماوه بکی زور بین و هلام دامابون و ماوه بکی و هلامیکم مده بمنه
که دلیمان پکلو دلسان پال بدانه توه و گرمان له ثارادا نه عیان ،
پدانه و هم گزی کویره بکی هر تیکرا پایه و هم نام ناوته هر
نه عاچه دی ، تا خواهی گذوره دهزوی خبری له گوری نادمه میزد
کردوه ، و پیشنه مردیکی خوش ویستی بتو پهوانه کردین ، نه کی
هر بتو سر نادمه میزد به لکو نه پیشنه مردی له لایین خواهه پهوانه
کرا بتو سار چنی و نینسی ، دیگر ای نه مانانش ملوا کردی به
په محدث بتو همو عالم ، هه تا په ری و فریشته نی ناسانه کانیش
لهم په محبه ته بین پهش نه بزون ، و هه لورناتی کرده هله لاتی که سر
چاوهی همو زانست و زانیاریکه ، هما نه و قورنابه که
مه لپزاردهی همو کتیبه ناسانیه کانه و پیروزترین فرمودهی
خواهی ، نه کومان و دو دلیمه لایرد له دلی ته و که سانه داده که
نیمان له دلیانا هم گیبریووه ، و هم چوره نه کیه په مهابووه
په دانه و هم نه لیم هنگار دوزمنانی نایسن و نینسان کتیبه

ناسانیه کانیان نه گزپریها زور رانیاریمان به دست
دهکدهوت ، به تایپت (تدریسات) که پیش برویه میتوزو و کاره سات و
روداوی نم جیهان ، هر و مک گه لان له چاون چنزو که کان بیو مه به می
گلاؤنی خزیان و له گه لان مه ناخدا کویر انانیان به سهرا هفتا ،
په استی و قیزدانیان خسته نهولاره همه ته که به بوزنی نیازی
نایه مه خدی خزیانه و به لای خزیاندا دایان تاشی و شادی
پاستیان لئن نا ، به لام به همی همول و کرتنه دری روناکبیر انانه
و ، به پارمه تی خوار دیستی خوازانه و پیزی دیت که نه و هه لانه
پاست بکننده و ۱۶

نه وجای پنهنه مه مری نیسلام (د) مانای قورنائی لیک
دایه و پارانی فدرموده کانی پنهنه مه مریان کزکرده و و مهدل و
کیان پاراستیان ، نه وجای زایان گه یاند به تایپیعی دوای خزیان و
له و آنیته و بی زانیان و موجنه هیده کانی نیسلام ، و به بیم جزوره
پاساو دهستوری ناسانی نیسلام شیکار کرایه و مزمبه و
ریتیانزیان بیز دانرا ، و هه از نه و نه میمه که هر فرمان و
په رگریمه هه ز چین ڈکه میتوزو روداوی که خوار پنهنه پرانی
پرمان پاس نه که ن له قورنائی و حدیسدا هر و آمان بین هیتنا و گردانهای
تیادانه ماو ڈلسان پالی دایه و دلنيابون . به لام نه و که سالهای
که پاوه پریان به خوا نیبه هه میقه هان له دوودلیسی و کیزد او و
گوماندا ، و به بیم ده زده و تا گز تایی ته مه نیان ده تلپنه و و ، و به
میبع شیوه کیش پیشکا جواره و چاره سر کو دنیان نیبه چک له و
که بگه بریمه و بقیریکه و پلست و پارمه به خودای و نهایا .

- بیزانس -

نه گهر خواهی داده نمود و به بارهی به چهربالا فورنائیس بین
پیغمبر (د) نه ناردیدا و پیغمبر بزی مانا لیک نهدا پایته و و ،
بارانی فرموده کانی خواو پیغمبر ریان پاریزگاری نه کردیدا و ،
موجت هیداتی نیسلام رویا زو مازده بیان دانه نابا ، هرگز
نه چند کانی قورنائسان بوق دهنده گوت ، و هر وک کاتیکی بی
له گوهاری شاراوه سویمان لب و فر نداده گرت ، تهنانه تقویت مان
نه ده زانی هروهک تیستشن بین با ومه کان نایران ، بیز ویته
خوا نظریو (آکهیوا الصلاة) و اته تیوه تقویت کانتان پکن ،
نه مه نه زاتم ؟ په لام له روزیکدا پهند تقویت هدیه و له تقویت یکدا
چهند پوکیع و کورنوش هدیه و ، پهند هلالانو دانیشتني
نه دایه و ، له تقویت دا چهن پخته و هر وها نا دوای .

نه گهر پیغمبر نیفه رمها (د) (جیلثوا کسا ر آیتوئی
اصلی) و اته چون من نه بین تقویت کم نیوهش بهم دیته به
نریزه کانتان پکن .

جهونگه پیغمبر (د) جو بیدیل لیتری کسردووه ، جو بیدیلیش
خوا ینی را گه پا شدووه ، جا لیتریدا پاسم له هه ندقی کمس هدیه
که نه انباریه کی نه دتو و نه به لگلکه کی به گلکلیان هدیه و
سواری گای هار بون و ته ریزه کدن لدم راسته .

(قدیمان)

خولنگری په یزد قورنان گداوره ترین کتیبه له ناو کتیبه
ناساییه کاندا وه مسو عجیزه به کی همه که وره بده له خودی خویندا
که واهه پال پشتیهارمه تی پتویست نیه له لاپهون که سانیکه وه که
خزیان هاجزون و نا توانان ، وه که هندی له خویش ران و
روناکبیران نه پایانه وی که راسته له گال مانای قورناندا بهراورد
پکان و پیان به سنن به یه که وه ، وه نم په یوه ستیه ش هدله به کسی
به کیجار لرهقه .

په لان گومانله و مدا نییه که قورنان و حدیس سر چاوهه
همو زانیاریه کن ، وه پرمانهه که مانایان لیک پده پنه وه به
سرجن که نه و مانایانه به گوییه هی پاسای پیازمانین و نینسانی
ژیر له کانی خویندنه و مدا په خطه لئن نه گرسن و بهره نگاری و
ذایه تی نه کاله گال زامیری ذایه تو حدیدا ، نه که هر بو
مه په ستیکی تاییه تی به لای خلودا دایشاشن ، جا هر کمن که
نه یه ون دوره هله بین ما زانیاری و تانیکاریه کانی به ترازوی
هدالهه قورنان کیشانه و بهراورد پکات ، جا نهیه رنه و مانایه
ذایه تی مانای قورنانه نه کرد نه و کانه نه و زانیاریه
پاست و پشتی بین نه به سرق ، وه له مهلاش ههندی هاسی لیسه
نه کهین نه ک قورنان له گال زانیاریدا بهراورد پکه هی ۱۹ ها و چند
بز پاشی نه تم لسه به پتیمه وه : کانی خزی زاناتکه بیرونیه کان
واهان نه زانی که پر قز به دوری زه ویدا نه سوییته وه له
دوایدا پاوه که یان گوری و هاته سر نه تم بارهه که زه وی و
نه ستیه مو خولنگه کانی در به دوری په لزانه گه پین ، وه ریزیش

به دوری خزیدانه سوپری ، دلپاش ساده بگی تا رایان گزیند و
وویان : پرور هارو کو به داوری خزیدا دمگردی هار و هما
به دوری کرمه‌لهی خزیدا دمگردی که به شاد باشند به
کوشنهی خیز^(۱) المجموعه الشصیة .

نه که هار شمه به لکو پاتی بهشی زاری زاناد پسپره
بیانیه کان نیستا بون بروه توه که عیلم و زانیاره تاله به
پیچوانهی راو بق چونه کانی شوانه و دیه^(۲) .

(نهقشی هار خواندیز انت)

خوای که دره پیشه‌سری جیوش و پستانی ناکدار کردده به
کلن نهیشی و رو دارو به سرهات و میزروی هزاره ما سان
له ذره پیشی و لمه و پاشی ثم جیهانه و هک خسوا شه فرمی : (تلك
من آنیام النیب نر حیها الیک ملکت تعللها انت و لا فوك
من قلب)^(۳) اواته نهی پیشه‌سری خوا ثم هموده نهیشی که
لهم قورتانه دایه له بودا و کاره سات و به سرهاتی ثم جیهانه
سدر سوره پیشده ، نهیه به و می و نیگا به توان پاکه پاند روه له
پیشدا نهتر ده تزانی و نه هوزه کدت .

هار و هما خوای یه کشا پالپشتی پرامتنی فرموده کانی
پیشه‌سری ختوی ده کات و دعده رموی : (دما یتطق من الهوى
إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْنَ يَرْسُخُ عَلَيْهِ شَدِيدُ الْقُوَى)^(۴)
و اته هارگیز پیشه‌سر (۵) به شارمه و هارله خزینه و

۱ - تفسیری ثامی ۱۲۶ - ۱۳۵ به رگی شاه .

۲ - هود - ۶۹ -

نه دواوه به لکو چی نهارموده نیگایپه له لایهن خواوه بتوی هاترووه
به هزی پاپه ری نیکاوه که جو بردیلی خاوهن هیز و شکتمه نسدي
دهرگانه کهی خواوه بتوی هاترووه که واته : پون بیو ووه پومن که
هر ثایه ته حادیس نه پنه به لکه که در است و چیگهی باز مر وه هار
یه لکه یه که وه کو پر فرزی پوناک پرون و ناشکرا نهین هیگهی
باومرن پنه ، پا وه که بلین : نامان له زورمانه وهی وزموی له
خوارسانه وهی پا وه کو دو دو چوواره نیوهی چووار نه کاته
دوو .

ومجه له مانه له نیوان باومرو گورماندا داده نری .
به لام پتوبسته که عاقل فرمائش نه کهین چونکه به راستی
دهریکی کاریگه ری ساره کی دبینن لام بروارهدا ، وه له لقوناغی
نیمان و پاوه ریلا چون وانیه ؟ بهان هار به عاقل و زیری خوارمان
نه دوزیته وه نیمانی هن ده هشین ، ههتا پیغامبر لام بازه یه وه
ده لامروی : (به رزی و نزم دزمجه و ھایهی به هشتیان هار
به گوییهی عاقل که واته عاقل ھایهی کی ساره کی بازه په نه وهی
به پتوبستی دانن پتوبسته وه نه وهی به سه حال و نه گونجاوی
دانن سه حال و نه گونجاوی ، وه نه وهی به دروستی بزانی دروسته .

هر فارمانی له لایهن هار پتنه باریکه وه هایین شهکه بر به
یه لکهی بتدو سابت بیو بیو نه وه پر پاری له سارندی و گورمانی
تیدا نیه .

هه حادیست که به ره شکاری عاقلی ده کرد نه وه پتوبسته
مانایه کی بتو خاتری که دژایه نی له نیوانیاندا نه میتن .

هار حدیثین دانه کهست که ایتیمه نه و ناین شد به لکش
باومن پین کرا و نه کومان ده که پنهن بلمبری شهی سوننه است
هر و تارو کرداری له پیغمه مراتنه نه قل کرا این و مدرلا
پاکوناه پکه پنهن نیترچیاوازی نیه دانه کهست که ایتیمه نه با
ناوارهانگی دمرکردن ۴۰ پنهنکه به (موتهواته) دانه ای نه و
نه آله و ورناساکیری چونکه په یوندی هاله بدریت
پال (پاوی) ^(۱) چاتره نه و نی که په یوندی گوناه بدریتنه پال
په کن له پیغمه مراتان .

هار حدیثین که در [ ] پاکوناه پالدابه په کن له پیغمه مراتنه نه
ما پیش گاته پاده (موتهواته) نه و نه کهار پکونجنه نه پسنه له
سانا ناشکراکهی پاکتیززه ری یا ودها داشتی که له پیش نه و نه که
بوروه ۴ پیغمه ریوی داوه ، یا تارکی نه ولای کرووه .
هر مووجهیزه دیدک : نه گهه ته نه کهست که ایتیمه نه و
گومان نه په خشی و هیچگهی باومن نیه .

هر مووجهیزه ^(۲) نه گهه به لکهی سایت زان را بین
هر که من نینکاری لئن بکا پنهنی کافر دهیق .
وه هر شتن که جوله که خاوه نسی کیتاب پامیان لئون و
کردین نه گهه به درقا بخریتنه و گوناه نیه .

هر کتبیتکی ناسانی کون و نازه نه گهه له گهه تو رئنان
ساناکهی ری ده که و ته و راسته ، نه گهه ته نه و نه کهه و به داله
خز نه گهه و هیچ له سانه بروون نه برووه و دانه نه مانه زانی راسته

۱ - پاوی - به و که سه ده لین که نه و حدیثه نه گتیر لنه و .

۲ - مووجهیزه = به و کاره ده لین نه داده میزادی ناسانی

نانو اتنن پنهنی هالسی چگه له پیغمه مراتان .

با درق ، نهوده به پاست یا درق بپیاری لمسه نادرت بپیاری
نه علی تفسیر له مانای قورنائدا به لکه‌ی دم پاست نیه و ،
به لکه چه ند لایه‌نی دیکه‌ی همه‌یه ، وه دروسته لدو مانا لای دهی بز
مانایه کی تر وه به مازجن که بگونجه له که قورنائدا
لورنائی پیدرقز : له ماناو فلسه‌له و حیکمه‌تو زانیاری و شتی
نهیشی و سار سوب هیشه‌رو و هریب هارگیز بند بپ نایت و له بس
نایهت .

وه هامو زانایهک : ده تو این مانای قورنائان لیک داتهوده به
مارجه ندو مانایه دژایه‌تی نه کا له گهل با هامو نیماندا وه زیان
نه گی په من به ناینی پاکی نیسلام^(۱) .

(بیونهومو له پتش بیونیدا)

وه کروون و ناشکرا یه له هامو و کتیبه ناسما یه کاندا و وله
سار زوباتی هامو پیشه‌هوان لانرا وه و پیسرا وه که هار کسن
شیکاری بکاو باهه‌یه و ههاین که بیونهومه کتره واته : باوه‌یه
واهین که نهم هالم و بیونهومه قدردهمه نهوده پینی کافر دهین وه
نه بین نیسان باوه‌یه ههین که بر لازغایه وه نهم بیونهومه نه بیونه و
چاهخوا له نه بیونه وه دروستی کرد وه و هتایه‌تی بز بیون ، وه
چکه له به لکه‌ی بیسرا وونه‌اللی به لای عدلیش وه هار پیوسته ،
هونکه شکه ر ورد بینه وه له هدر دروست کراوی بیزان ریون
ده پیته‌وه که پده‌ستی کسن دروست کراوه .

پیشه‌یه ری نیسلام (د) ده فرمی خوا هدر بیونه و هیچ شتن
له گهل نهودا نه بیونه .

۱ قصص الانبیاء عبد الرعاب النجاشی

و خواهد رشی خواری له سر ناو پاگرتیرو ، یه کم که من
خودایه بهین دهست بین کردن ، وه تا خر کاسه به بین دواهیس
هاتن ، وه همرو شتن له پیش پوونیدا نه دروستی کردووه ، وه
له دوای نه مانو له ناوجهون هر نهاد پالیسیه دمیتیه وه نه بتو
خوا هدوبل هدیه و نه تا خرو دوانی هاتن^(۱) .

مه سعدی : دلائی : خواهه مو شنکی دروست کرد به بین
ولئنه و مجهانی کردو پازاندیه وه به بین بنانه

(نهاد شنانی که له پیشدا خوا دروستی کردوون)

لام پارهه وه زانایانی نیسلام که لائی پاره یق هروتیان عهیه ،
و کپشه په کی گران و به ترخ له تیوانیاندا رویداوه ، له ،
چند خانه دا که له مهولا دیت :

ناها یه کم شت که خوا دروستی کردووه چی بیو ؟ ههندی
ده لین نوری پیشهه رهبووه ، چونکه پیشهه رهاره مو ویه تی : یه کم
شت که خوا دروستی کرد نوروی من بیو ، وه ههندی ده لین ؛
علله ، وه ههندی ده لین : قلهه ، وه ههندی ده لین ؛
نه ولوجهیه که هارچی شت ههیه تیايدا نرس اووه که خودا ل
دوری سهی دروستی کردووه ، وه ناوه کهی دوو یا لوتی سوره ،
وه ناوه نده گهورهه ناوارانین له و مسفیدا بدوبن ، وه چونیه تر
نازانین .

وک له نهبارو دوو ملدا دلائی خوا قله می دروست کی

---

۱ - تاریخ الدول لابن العباس .

له گوهرتی که در پاییه کهی پتچ سد سال برگایه ، و
نورکهی دولته و نوری لئ ده قولن ، هر وکله لسی دونیا
له کاتی نرو سیندا پرمنگی لئ دن .

جا تاکه رویدهی چیهان قهوارهی زمی له ویتهی پولنگنکا
درست کرد ، هندی له زانایان پایان وايه که نه قهواره به
شون مزکه و تی قودس و هندی تر دلتن زیر مالی که مبیه .
جا تاکه رویدهی چیهان قهوارهی زمی له ویتهی پولنگنکا
درست کرد ، به قم چیا بونه و می زمی له پهکو بونی به حوت
نه بدق و تابم شیوه پان و بارینه که و تزنه دوای درست بونی
ناسانه کانه وه ، نم تایه ته کراومه به لگه وه خوا نه درموی :
(والارض بعد ذلك دخینها اخرج منها ماءها و مسراعها) واده
له دوای درست کردنی ناسانه کان نه رزمان پاخته و پان و
پریمان کردو نه هر و که نداومان تهدا جاری کردو گزو گیاو
دارو په ری پووه کمان له سار درست کردو سوز کرد .
نیتر هر خوایش زانایه و کس ناکای له نهینه کانی نیه .

(باسی نو فیوو پلزه که خوانه روزو)

(ناسانه کانی تیادا درست کردووه)

خوای گوره له بارهی درست کردنی نه رزو
ناسانه کانه وه دمه رمی : (وهو اللذی خلق السوات والارض
لی ستة ایام ثم استولی علی العرش)
وات : نه خوایه نه و نده به تو ایه که نه رزو ناسانه کانی
له ساوی شش پرقدا درست کرد ، چادسه لاتی به سار

عمرشی ختیردا کرد ، نایا شه و پرۆزانه‌ی که شرزو نامسانی
تهادا دروست کراوه به نهندازه‌ی پرۆزی دونیان ، یا وکو
پرۆزیکی هزار سالی نم دونیاشه ، لئه مدا دولاین یادو
پامانه‌یه .

پهکم که ده‌تین وکو پرۆزی دونیا وان ، هندق لـه
زانیان وکو مجاهید و شیخ حمه‌نی به مری و گله‌یکی تـه
سر نم راهین ، چونکه خوا رپرۆزی دونیاشه بهستهـو لـه
نیازداه ، دووهمرا نهمهـه : که هار پرۆزی لهو دونیا به
نهندازه‌ی هزار سالی نم دونیاشه نهـاش به لایـتین و
عهـپاسو هـندق لـه زانـاکانهـو .

لـه پاش دروست کردنسی ثـرزو نامسان : شـه و پـلـزو
فـوارهـی مـانـکـو خـتـور درـوـسـتـکـرا ، چـا پـنـهـهـرـی نـیـلـامـ لـمـ
مانـایـهـدا نـهـهـرـمـوـنـ خـلـاوـی گـورـهـ لـه پـرـۆـزـی پـهـکـوـ شـهـدـا زـهـوـیـ
درـوـسـتـ کـرـدوـ ، لـه شـهـدـا شـانـهـکـانـیـ درـوـسـتـکـرـدـ ، وـهـ
لـهـ سـنـ شـهـدـا نـامـشـیـ درـوـسـتـ کـرـدـ وـهـ لـهـ ھـوارـ شـهـدـاـ
دارـوـ پـوـهـکـوـ نـاـوـهـدـانـیـ وـ بـیـاـبـانـ وـ کـانـ وـ زـینـدـهـ وـمـرـانـجـ
ثـرـزوـوـ نـاـوـ خـتـرـاـکـیـ درـوـسـتـ کـرـدـ وـهـ لـهـ پـرـۆـزـیـ پـتـنـجـ شـهـدـاـ هـارـ
مانـکـوـ نـهـسـتـهـوـ فـرـیـشـتـهـیـ درـوـسـتـ کـرـدـ ، وـهـ لـهـ کـوـتـاـهـیـ پـرـۆـزـیـ
هـهـینـدـاـ نـادـمـبـزـادـیـ درـوـسـتـ کـرـدـ (۱) .

پـهـدـیـ هـیـنـهـرـیـ چـیـهـانـ هـهـمـوـ بـوـنـهـ وـمـرـیـ لـهـ ھـوارـ شـتـ پـهـدـیـ

هـیـنـهـرـهـ .

- ۱ - په کم : فریشته پا پودی له نورو پوناکی .
 ۲ - چنی له پلیسی ناگر .
 ۳ - زهینده و هران له ثاو .
 ۴ - ناده میزاد له قری^(۱) .

دمریارهی په پداورتی شهوو پقز که کامیان له پیش
 دروست بروه له دولایه نسی ساره کیدا پمهاو ده کریان
 په کامیان : لهو زانایانه عه کره سه و موجاهیدن که له سر
 تهورایهن که پقز له پتخدنا دروست بروه ، وه په لگهی هست
 ده هیئت وه ده لین ، چونکه پلزار پوناکه و پوناکیش له پیش
 تاریکیدایه دووهم لایهن که پای کزمه لئی زانایانه ده لین :
 شه و نسل و پناخه به وه نم نایه تش ده کن به په لگه وه که خوا
 نه طرموق (و آیه "لهم اللئل نسلخ من النهار) واته : نیشا نه یه کی
 دیاریسان پوتاردن و پیشانماندان که بیته په لگه پوت دمه لاتو
 تو انانی خودا که نویش نویه له شه و پوزمان پوت پیشه
 دارو ؟

لېږدا خوا شهوي پتش پقز خستووه که واته : پقز له
 شه و هرگیر او وه په که له مهش (تین و عه بیاس) بېیساری
 نه اوی له سر تهداو نه طرموق : نایا نایین کاتن که ته رزو
 نامسانه کان له په که جهیا پنه وه له تاریکی په لاده هیچن دی له
نیوانیانه هه برو ؟

-
- ۱ - هارچی بروونه ور هدیه خوا لهم چوار ماده و هونصره
 دروستی گردوه :
 ۲ - ثاو ۳ - هدا ۴ - ناگر ۵ - خاک
 که پیان نه و تری : المنصر الاربعة .

و هدایتکن که له زاتایان نم رایه شیان به لاره راست
 نبیه و دلتین : له پیش درومت برو نوبه دیهاتن همود شتیک
 نورو و پاشنای خوا بروه هر بیووه وه پلگش بهم نایه ته
 ده چندوه که نه فرمونی : (آف نور السوات والارض) واته :
 خودا نورو و پاشنای هر حوت ته بلهی نه رزو نامسانه کانه
 وه به نوری پهرومردگار پوناگه . وه په هدیه دادی
 نه پراوهستاوه ، وه میش دلتیم خوا نه فرمونی - (ولرق کل ذی
 علم علیم) واته : له ژور هم مولانا یاه کدوه زاناهیه ، تانه کانه
 که من که زانتری زانایاته وه به تو اتادری کار به دهستانه ، که
 نه پیش پهرومردگاری هر دو و بجهاته .

(پهیدابونی زیللهم و پووهک)

ده بارهی دروست پوونی زینده و هر رو پووهک نه گتیرنه وه
 له خواناسی به ناوہانگه وه شیخ می الدینی هارهی که دله
 په کم شت له زینده و هر آندا دروست برو میشی هنگ بروه
 وه تاخر شت سه پسون ، وه په کم شت له پووهکدا قارچکه وه له
 ناخن زمویدا کانه نه وجای کشترا کال جا زینده و هر جا ناده میزاد
 که تاخر دروست کراوی خواهی^(۱) .

(پهیدابونی جلی)

پاسی چونیه تی چنتکو دروست بونی زوریکی زوار له
 زانایاتی کونو تازه خزیان تیادا ماندو و کردووه ، ولیکت زینمه و
 وردنه کاریهان تیادا کردوه ، به لام و مک له پیشدا پاسان کرده

نهیتی خاوه‌نی نهیتی دهیزانی که ثرویش خودایه ، خوا
نهدرمی (وخلق الجان مین مارج مین نار) واته : چن توکه
خلق بروه له پاتیسه و پریزی ناگر . وه له هندی له پهروتوکسی
زانان پیشووه کاندا هاتوروه دهیلن خوا فریشه و چنی له یمه
سرچاوه خلق کردوروه له ناگر به لام نهوانه یان که پاکن پهرين
وه نهوانه یان که پیس و پهدو بین دین شیخان وه نهوانه یان
له تیوان نم دوانه دان چن توکه نه نهوانه یان که پاکن
فریشت ومه لانیکن ، جا له پاش نهوهی که خوا خللقی کردن ومه
ده پیکنر نهود دهست نه کن په گونا هر خواهه و گوسراهی و خوین
پیزی و نایه سه ندی وله فرمانه کانی خوا ده نهچن له پاش
نه خواری گهوره هشت ساد پیغمه مری بوق ناردون تا بیان خدته
سدر پیگای راست ، به لام له راده په در گوسرا ابونو و یه که په که
همو پیغمه مره کانیان کوشتن ، سوقاتیل : که زانایه کی په رزی
نیسلامه ده آن به راستی خوا هیچ پیغمه مری له ناده میزاد
پیش نادم پیغمه مر رهوانه نه کردووه بوق سر نه و هزارنه ،
په لکو هر له خریان خوا پیغمه مری بوق ناردون ، جا بین فرمانیان
کردن و له منورو یاساکانی خواو پیغمه مری ده چون ، وه
پیغمه مره کانیان گه لق هدولیان داو هیمشه یان لق کردن به لام
نه عاتنه سدر پیگای راست وه نم نایه ته کراوه ته پالپشت
بوق نه م بوق چونه که خوا نه فرمی (وکلا الی
قومهم متدرین) واته : پیغمه مره کانیان هاتن بوق قدمه کانیان
به هاریشه و سزای سخت نه گه ب واز له گوسرا ایسی نه یه ن و
نه گه پیغمه بقیریگاهی راستو هدالله تو داده برو مری به لام بین
سو و ده بود له پاش نه خوار پیشته له ثانیانه وه بوق ناردون و مداریان

به سرپاندادو له تاویان بردن و مزه‌وی له چنگی ته و چه پهلوت پاک
بوده و ده لئن سرچکی تهولرستانه‌ی ته و کاته شهستان
بوروه نه م به لکاته هم‌وی چنگای باوه‌پی ته او و نین و هدر واله
گوماندا دهانه‌پیشه‌وه.

به لام له باوه‌ی پونیانه‌وه پیشته له سر هم‌و خاوه‌ن
باوه‌برق که نیمان و باوه‌پی ته او وی پیان هدین و هدر که من
تینکاری بروونی پکات وه یا له گومانداون نه وه پیانی کالرده‌من
چونکه تینکاری بروونی چنزوکه تینکاری فورثانه وه هدرکه من
تینکاری نایه‌تن پاوه‌شنه‌تی یا پیشنه‌تی یا سره‌تی بورتی زیرتی ته نانه‌ت
نوخته‌یه کی فورثان پکات نه وه پیانی کالرده‌من ، لیره‌دا چه‌ند
نایه‌ت و حمدیسته‌هه‌یه که نه وه ده‌گه‌یه‌نن که له پیش نادم
پیش‌سزدا نادمه‌ی و فریشته‌ی و چنی و جانه‌وهرانی دیکه هدیون .
من زور جار کوچم لئن بوروه‌وه پیرو و به‌الاچه‌وه کامن پیستوه که
باسی چانی پنی‌چانیان کیزراوه‌تاده که له پیش نادمدا بروون وه
تم دو و ووش‌یه به ناوپانکو مشهوره که ده لئن : له چانی پنی
چانه‌وه مه‌هست نه و فرموده‌یه‌ی خواهی که شله‌رموی (الست
بریکم) ؟ واته : نایا من خواری نیوه‌نیم ؟ جا نه و که‌سانه‌ی که خوا
کردوونی به نیمان دارله پیش خلائق هم‌و مخلاقاتیکدا وه لامی
خواریان دایه‌وه و دیان (قالوا بلئی) واته : به لئن تو خواری ته‌یه
نه شنه هه‌یه یا له قالو به لاؤه نه وه وايه . ویسرای نه‌هش
لر ایهاری تازه‌مش بالپشتی ته بتوهونان ده‌کات وه دیزایه‌تی له
تیوانیاندا نیه‌جا یه‌کن له و به لکاته ته نایه‌تیه : (واذ قال ربک
للملائكة أَنِّي جَامِلٌ فِي الْأَنْهَىٰ خَلِيقٌ) واته : کاتن‌که خوا
فرموده‌یه : به فریشته‌کانی — من نه‌هه‌وهی هن نیشینن له زه‌ویدا

داینتم که مهبت نادمیزداده زور پریکه و پیچیده و له باره
نم مانایه وه له گهق نم مهبتدا نه گونین هر وه دوکل
نه پیته به لگه له سر بروونی ناگر نه گهور ، نا ، پیشدا نم زهونه
خالی بوبن ا نهون نادم جن نشینی کن بین ۹ وه هر له همان
کاتشدا به لای عه قلهوه دروسته و بوز دمه لاتی خوا شتیکسی
نه گونجاو تیه وه هدتا له همو ته پهق کانی نه رزو تاماندا
کیان له بهران و چانه و هران هه بروون ۱

(زیانی سر زموی له پیش چنیدا)

وهک زانایان یؤمان ده گیرنوه له پیش چنگکدا چهند
خلق و کیانه و هری له سر نم نه رزو زیاون هه خوپیش
زانایه .

که پیشان وتر اوه - حدن - و - بدن - وطم - ورم - وهر
همروپیان له ناوچهون که فتویانه په کم گیان له په
که زهونیان تاوهدان کردۆتھو دوو هرۆزون وە پیشان
وترواه حدن - و بدن - وه له پاش له ناو چونی نه مانه چا
چنی نم زهونیهدا نیلەچی بیرون وه ماویه کسی زور خرا
پەستیان کردووه و له دواهدا واژیان له پەتاپه تی خواهیتاره و
گومی ایرون وە دەستیان داوهه زوتە و زورو خوین بۆزی چا خودا
له خودی خزیان پیشە دری بۆ رهوانه کردن نا واز له پریکه
چهوت بینن و پەتن سر پریکای پاست وه نم نایه تەش سۆ
دروستی نم پایه ده کە نه په لگه وەک خوا نەفه موی (یا معطر
الجن والانس آلم یاتکم رُسلَ منکم) واتە: خوا له پۆزی دووایدا
لۆمه و سەرزە نشتنی بین باوەمە کانی چنی و نادمیزاد دەگات

و دهنه رمومی : نهی گوروی ناده میزادو چلی ٹایا پیتفه مرمان ل
خودی خرتان بز پهوانه - نه کردن ؟ بهلن بهلام نیماتان
نه هیناد گوس ابون ، وه نیستا کاتی نه و هاتروه که سراتان
به دزدنه بدریته وه .

وه چهند زانایه کی دیکه دلین پیتفه مرمه کیان فریشه
پروهه ناوی پوست بروه ، نیمانیان بین نه هیناده ، وه لمه
فرمانی ده چون وه له که لیا که وته چه نگاهه ، نه کاته خوا
فریشه ای بز پارساتی پیتفه مرمه کهی ناردو و له ناویان بردن ،
پراویانان بز که ناری پهمره کان و شرذ پاک پروهه له
چنگیان ، وه ساوهی هزار سان له ثرزا مانه وه .

(شیعر)

دونیا بز میچ که س تا صدر نه ماوه
نم زینه خدهه خدیا به باوه
نمروز دیپنیکه لم بیر نه ماوه
هاکا هامسان که وته دواوه

نمکیز نه وه له نهولیا که دره شیخ معن الدینی عذرمه بیده
له کتبی فتوحات که بدنا دلین : له گهل قدمیکدا به دهوری
کا بهدا ده گه برام و ته اقم نه کرد ، وه نه و هوزم نه ده ناسی ،
گویم له دوشیزه یانه وه بیو ، که دهیان گوت ، په کتن له و
شیعرانم له په و کرد و نه ویدیم له بیس کرد ، وه نه
شیعره که په .

لند طفتم کما طلفنا سینا ، لهذا البتت 'طرنا' [جمعینا]^(۱) .

۱ - دائرة المعارف محمد فريد وجدي لاپير، ۱۲۵
البار الدول .

و اته به پاستی : تهافتان کرد هار و هر تنه سانه هایه
 پول پول و کوچل دههاتین و تهاتی نم مالی خواهید مان دهد کرد ،
 نه لتن پرسیارم له یدکن له اته کرد و تم نیوه کتن ؟ و تی نیت
 له نیوهی هار و مل پاپیرهی نیوههین ، پیتم و ت نیوه تهافتان چه نده
 و تی تنه هزار و چل و تو ساله تونه نسان ، پیتم و ت که اوات
 نیوه نزیکی کوبی کانی نادهم بروونه نیوه که نیوه نده تهافتان
 دریزد ، و تی : تو پرسیاری کام نادهم له من نیکهی ، ناشن
 پرسیاری نم نادهم لئن یکهی که له نیوه نزیکه ، یا پرسیاری
 نادهمی ترم لئن ده گهیت ؟

نه لتن بیزم کرده و سام لئن نیشت و له کاته دا حمدیستیکی
 پیغمه زم بیر که و نیوه که دهه رمی : به پاستی خوا له پیش
 نادهم پیغمه مهدا ساد هزار نادهمی کهی دروست کردووه ، وه
 نم حمدیسه له چه عمه ری ساده دوه بهم شیوه یه گیپراوه نیوه وه ،
 هار و ها له فتوحات ده لتن : جاریکیان له هاله می نه رواحدا
 له گهال نیدریسدا کوچو مساهه وه بیر سیاری نم با سام لئن
 کرد ، حفظه تی نیدریس فهرمودی : نمیهی تو دهیلیت پاسته وه
 نیمهی کومه تی پیغمه ران نیماتان هه یه که برونه ور قادیم
 نیه و پهیدا بروه به لام نیوه نازانین له کهیدا دهستی پیش کردووه
 هار خرا ناسی گهوره ده لتن : برونه ور له کهیدا دهستی پیش
 کردووه نم میزووه نه لان راوه وه له گهال نیمه شدا برونه ور
 قادیم نیه و تازه پهیدا بروه ، وه برگزیت بروه که نه بروه جا لـ
 دوايدا خوا دروستی کردووه .

(شهیتان)

که لئن پاسی چز نیه تی شهیتان کراوه ، و مژو ولتی کولرا اوه ته وه ،
چا هدر کاس باو مری به بروتی شهیتان نه بین کالره ، چونکه
باو مری به قورناتان نیبیه و مته کدر باو مری به قورناتان بین هدر گیز
نینکاری لئن ناکات ، چون وانیه پهروم در دگار له دها چتیگه دا له
قورناتان پاسی شهیتانی کردوو .

وه لم پارمه وه که شهیتان له چهیه و چتون له به زه پس
خوا بهشی به ازان ایانی نیسلام ستن رایانه عهیه ، وه هدر یه که پان
ثایه ته و حدیس نه کدن به به لگه بتو پاستی بوقزنه کانیان ،
په کم ده قین شهیتان له نه سل و پناهه ده فریشتیه و په لگه شیان
نم ثایه ته که نه فرمونی : (وَإِذْ لَنَا لِلنَّاثِكَ أَسْجُدُوا لَأَنَّمْ
فَسَجُودًا إِلَّا أَبْلِيسٌ) واته : کاتن که تهمه وتمانو
فرمانساتدا به فریشتہ کان که کوپرنوشی پیاز یه رنه په نادم ،
وه همبوو کوپرنوشیان پردوو په یه ووی فرمانه کانی خواهیان
کرد چگه له شهیتان - که بین فرمانتی خوای کردو کوپرنوشی
نه پرد .

شم مانایه نه وه ده گه په نست که شهیتان و فریشتہ له
سرچاوهدا یه کن .

دووم را تمهیه : که شهیتان له چنیه ، وه شم ثایه ته
کراوه ته به لگه که خوا ده فرمونی (إِلَّا أَبْلِيسٌ کان مِنَ الْجِنِّ
لَفْسَقَ مِنْ أَمْرِ رَبِّهِ) واته : له دوای نه وه که فریشتہ کان
نه بیو کوپرنوشیان پرد بتو نادم چگه له شهیتان که له سرچاوهدا
چنیه ، وه یاهی برو له په چن هینانی فرمانتی خوا ، شم ثایه ته
نه وه ده گه په نن که له چنیه .

و های متیم نهادیه : که شدیان نه له فریشته بهو نه ل
چنیه به لکو خوا له ناکر دروستی کردووه ، هدر وه کو خوا
نادمه نه لوری دروست کرد .

(فریشته)

یه کن له گر تکرین هائی خوا فریشته ، نه م جزره
دروست کراوهی خوا له شیان وه ک شوشه بین گردوه پوناکه ،
و ده توانن خزیان بیانه ویتیه لار شته وه ،
و به گلن پنهانکو با بهترخیان پکورن به لام ناچه ویتیه
سگه و پرازو در نهادی زیمان به مکشده ، هندی له فریشته
همیشه و دائم خواریکی زیکرو خوا په دستین وه هر گیز وان له
پادی خوا او مل که چن بق نهارمانه کانی خوا ، و به که نه ناب غافل
نین ، وہن گوناهن وه ، نه نیرن و نه مین ، تیمه چون به خوارک
ده زین ، نه وانیش له خودا په رستی له زمت و چیزه وردگرن ،
و خدوو خواردنیان نیه ، کاتن که خوا پیاوی دروستیان
پکات ، به این دایک و پاوه وه که په پنی کافو تو ندا دروستیان
ده کات ، فریشته هن وه به گویزه هی قورتان کومان له پونیاندا
نیه ، به لام وه که هواو هیزی کاره پاوه هیزی مومناتیس
ناپیتران ، به لام چیکا نه گردن و به خزی خوبان پاده وستن ، وه
تیمه لم دونیا به نهوان ناپینین وه نه وانیش لوه دونیا تیمه
ناپین ، وه خاوه تی کیان و لهش و نه ندامن .

جا هر کاسن که باوه پری به فریشته مه لانیکه نهین بین
کومان پتنی کافره بین ، نیمان و باوه پری به فریشته یه کوکه لـ و

شش پایه‌ی ثابتی نیسلام ، که نه گهر پهکن بازمیزی به پهکن
لهم شش پایه‌یه نه بین کافره ، جا هندت لهم فریشتان له
لایه‌نی خواوه کراون به کار گوزاری نه رزو ناسانه کان ،
و هباد پاران و زهنده‌وهران به گلتشی ، و ه نادمیزاد به تایله‌تی
و هندپیکیان هارشی خواهیان هه لکرتووه ، و هندپیکیان هدر
خوا ژماره‌یان دهزانن ، و ه کار گتیری هدرش و کورسی و لهوج و
له لمه‌من ، و ه تالعیت لهمانه پیتیان نه و وتری : نه کیر و مونکر :
پرسیار له مردوو نه کان له گریدا ها له و چهگه‌یهدا که تایدایه .

و هندت تر کار گوزاری همشرو نه شرو کشانه و
حیسانن ، و ه نم کومله بهر پرسیارن له پرۆزی دواهیدا
بست پاداش و سزا ، و هندت قر لئن پرساوی پاداش و سزاو
هزایی دۆلەخییانن ، نم تاقه تر زده کەسن پاترۆزدە همزون
سرۆکیان ناوی مالیکه ، و ه تالعیت قر لئن پرساوی به هشتن و
سرۆکیان ناوی (ریضوان) ، و ه نم فریشتانه چوار پۆلسن
له گشیان گهوره‌ترن پهکم پۆل (کهپر وویی) ، و مددو و میان
(پرۆحانی) و میان هه لکری (هارشن) که له دونیادا
چوارن و له وه دونیادا هشتن ، و ه چوار میان (مقریین) لهم
کومله‌لدا چواریان ناویان رازنراوه پهکم چوپر و تیل که رایه‌وی
درخی و تیکایه له خوداوه بق پیغامبران ، دو و میکانیله که کار
گوزاری پرۆز و پرۆزیه سیمه مهزرانیله که کار گوزاری کیان
کشانه ، چهوارم نیسراطیله که کار گوزاری صوره ، نم
صوره شامختکه په نه ندازمه‌ی گیانه‌وهر کونی تیدایه ناماوه‌یه که

هر کات له لایه ن خواوه نه مری هن بکات نه و کاته فرویه کا ب
نمطی (صورا)^(۱) .

(تمازوی فریشته)

فریشته کانی خوا نه و نده زقون له ژماره نایه ن و بست
نه م و لاسه پهنا نه بیه پنه په ره دیپیتکی پیتفه مه ر که ده له رموقی،
نادمه زاد ده بیه کی جلوکه به ، و و به هر دوکیان ده بیه کی
زینده و رانی ده شتن ، و و په همو ویان ده بیه کی با شده ن ، و و
نه مانه همو ویان ده بیه کی زینده و رانی ناو به حرن ، و و نه مانه
همو ویان ده بیه کی فریشته ای سر زه وین ، و و نه مانه همو ویان
ده بیه کی فریشته ای ناسانی دونیان ، و و نه مانه کشتی ده به کی
ده بیه کی فریشته ای ناسانی دو و من ، و و نه مانه تا نیزه ده بیه کی
فریشته ای ناسانی می بیه من ، و و بهم چزره تا نه کاته فریشته ای
ناسانی ح و قاتم ، و و تا نیزه نه گه ر په را ورد کریم له گه ل
فریشته کانی دور و په روی کورسی دا نه م ژماره به له چاو ژماره دی
دور و په روی کورسی زور که من ، جا هر همو ویان تا نیزه له
چاو فریشته ای - یه کنی له قاته کانی هوشش که - ژماره دی
قاته کانی پریتیه له شاه شاد هزار قات ، نه گه ر پیستو

---

۱ - صور شانیکه په نهندازه دی کیان له ب مران کورسی
تندایه هزاره دنی تیسرافیل دوو هار طوی پیاده کات ،
په کم هه رچی خاوند په زمجه به چارتی نه مری ، جا
پاش چل مال بتو چارتی دو و م فلو و نه کاته وه به
صورا ، و و همو و زیندو و ده بته وه و نه برین بتو حه شر .

در لای و پانی و قولی یه کن له و قاتنه‌ی هر دش بدر اور دکه مین
 له گه ل هر حوت قاتنه کانی نه رزو ناسانه کانداو وه نه وشانه ش
 که له ناریا ندایه له چاو یه کن له قاتنه کانی هر دش شتیکس
 یه کبار بچوکه و نه نانه و مک خانچک وايه ، وه به نه ندادازه‌ی
 پهک پن له هر دش خودا چیکا خانی نیه وه فریشته کانی خودا یا
 له کوپ توشدان یا له روکو عدان و یا پاوم ستاون وه هر همود
 به ندادایه‌تی و یادی خودا نه کنه وه ، چا هر له همه وله وه تا تبره
 نه گر بدر اور دی پکه مین له گه ل نه و فریشته که هان له
 چوارده وری هر دش خودا و مک تکن شاهه له بسحری ، وه
 بزکس زماره و تمه نیان نه زانراوه وه بز کس زماره ناگرین
 چگه له و کاسه‌ی که خلائق کرد دوون .

(فریشتو نادمهیزاد)

به پیاستی پاسی گهوره بی فریشته و نادمهیزاد که کامیان له
 کامیان گهوره تره گه لین گر نگه ، وه پتویسته نادمهیزاد نیسی
 بکل آتشده و بیسانزانن .

به کوردی پوخته‌ی رای زانها کان : ههندق ده آهن فریشته له
 نادمهیزاد گهوره تره وه نه م نایهه ده که نه بله که که خواهده رموقی
 (وظنان حانا هه ما هذا بثرا آین هدا إلا ملک " کریم) واهه :
 زنه کانی میسر که زتینها باشکی کرده بون و میواننداری
 بز کرده بون ، کاتن که چاویان به یوسف کاوت و تیان ، نه به
 خوا نمه لده ناهن که نادمهیزادین ، به لکو نمه
 فریشته بکی خواجه ، نه مانایه نه وه ده گه په نن که فریشته

له ناده میزاد گوره تر و به بیان تر و وه هندی تر دلتن :
 ناده میزاد له فریشته گوره تر چونکه فریشت خواهه بر سر
 به ندایه‌تی خلق کردوون وه نارمزویان نیه ، به لام ناده میزاد
 همیشه له گدل تهفس و نارمزویدا خردیکی چه شکه ، وه هندی
 تر دلتن فریشته به گشتی گوره تر وه ناده میزاد به گشتی ،
 به لام ناییه‌تو خاسه‌ی ناده میزاد که پیغمه‌رانن له تاییه‌تو
 خاسه‌ی فریشته گوره تر (۱۱) *

(میزوروی پژگار)

له باره‌ی میزوروی پژگاره‌وه گدلن کتنه و لب کولته وه له
 تاو زاناکان و میزوو توساندا پری داوه ، جا هندی هاتون
 چهند حدیثکیان به زوبانی پیغمه‌ره‌وه هله مستووه و
 کردویان به به لگه بق پاستی پار و بق چونه کانیان ، هر یه که
 بق نیازوو بهستن که واته پیویسته پیغمه‌نه بار چاوی
 خوینده‌واران و پزانتری که هرچی بخوبیه سار کاغه‌ز
 راستیه ، وه پیویسته راست و چووت له یه که جیا پنده‌نه وه ،
 بق ویته هندی له زاناکان دلتن له هدومل زمانه‌وه تا دوایسی
 دوونیا چووت هزار ساله وه ثم حدیبه له سار زوبانی
 تینیں و عباوه که ثویش له مه میدی کوچی جویه پر ووه
 ده پیغیریته وه دلتن . پیغمه‌ر هرمونیه تی له یه کم کانی
 دروست بونی پژگاره‌وه تا تهواو بروتی ثم جویانه بر تیپ
 له چووت هزار سال ، دهیان وه بینی کوچی مه تیه دلتن : شهش
 هزار ساله نهانه و چه نهین هدیمه سار او و که پیغمه‌نده‌یان
 داوه به پیغمه‌ره‌وه بیمان بروون برووه و که هجین حدیس نیه ،

و هنگار حدیث بودایه له میزمه و دوینا دوایس
هاتبرو تا خربوبو ، چونکه هر چی پیغامبر فرموده بود راست و
جهتکای باوره و مویتدی له سار بخزسوئنه که ناکد وی^(۱)

نه بود هرمهیره خواه لب پازی بن شفهرمیت پیغامبر
فرموده بود : (بُعْثَتُ أَنَا وَالسَّاعَةُ كَهاتِينَ) واشار بالسبابه
والوسطي : وات بروتم به پیغامبر وله گال دونیا تا خربیدا وهك تم
دووهنه ومهان ، و هنجهی شاده تو ناوم راستی لکاندووه
به یه کده ، وهیمای یوکردونون .

و هنین و خرسدر خواهان لب پازی بن شفهرمیت : پیغامبر
فرموده بود : (أَجَلُكُمْ فِي أَجَلٍ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنْ صَلَةِ الْمَصْرِ إِلَى
مَغْرِبِ الشَّمْسِ) وات هنسنی تبره له چاوه هنسنی پیش خوتانه وه
له تؤییزی عمسه وه بتو خوار ناوایه ، دیسان پیغامبر شفهرمیت
(بُعْثَتُ فِي نَفْسِ السَّاعَةِ لِتُبَقْتَهُ كَمَا سُبِّقْتُ^(۲) هده هده)
ای کما سبقت الوسطی السبابه^(۳) :

واته : بروانه کرامه له کاتسی هاتسی برزی دواهدا ،
تنهانه ونده نهین من که من له برزی قیامت پیش که تو تو تم ،
هر وهکو پنهنهی ناوه راست که من له پنهنهی شاده پیش
که تو تو وه ، نسه پوختهی رای هندق له زانایانی نسلامه .

و ههندق جره که ش که له تهورات وه دیگر ته وه دلین

۱ - هم حدیثانه له (کامل فی التاریخ) دا هدهه لاپهره ۱۱۰
هرمهها له گالن کتیبی تردا .

۲ - تاج بدرگی ۵ - لاپهره ۲۲۱ . واته : تمهنی خلقی
شاده میزاد هه تا نیستادر لیزتره تا تمهنی له تمهه وه بو
دونیا تا خربی .

له دروست بروونی نادمهوه تاکتچی پیغامبر (د) همواره (ار
وسنهه دو چل و دو و سال ده کات . وه به لای هفتادی له گاوره
بیونانیه کانه وه بهم چوره به : له دروست بروونی نادمهوه ، تا
کتچی پیغامبر پیغام هزارو تو سه دو نهاده دو و سال و مانگن
ده کات ، هر وها مه جو سیه کان ده آتن : ماوهی برزگار له
پادشاهی گیرومه رسوه تاکتچی پیغامبر (د) سه هزارو سه دو
تو سال ده کات ، به لام له ژر کیومرسوه میچ شنیکان پاس
نه کرد و دو و ده مسعودی ده آن : تمامی نهم چیهان شاهش تا
حقوت هزار سال ، هر رهه گاوره کانیش له سر نهم پرهیه ن وه
ده آتن : مه جو سیه کان ودها گورمان ده بهن ، له کانی زمرده شی
کوری نمی بینی پیغامبر پیغامبر یاده و تا نه سکه نده دو و دو هشت
سال ده کات^(۱) .

(تمامی چیهان به لای فهیله سوونه کانه وه)

پای گهان له فهیله سوونه کانی چیهان بهم چوره به ، ده آن
شاهش پا حقوت هزار سال بق همود تمامی نه دنیا نه گونجاوه
وه هدفل پهنه ندی ناکات ، چونکه له پا وکو دایکن وه له ماوهی

۱ - (مروج الذهب للسمودی) لای په - ۲۶۰ - ، به رگی
دو و چیگانی داخله که بهشی زلزه میزو و نوسانی چیهان
به لای همزیزو و په گه زمه که باندا داییان تائیبوه ،
وہ باستیبان پن شیل کردو وه ، وہ کا برای له مهی ؟
به لان میزو وه پاسیدا ناکتری به لام له گهان چنگیدا
گورپاوه و لاله من چا و چنگکی بق برآوه .

جهوت هزار سالا نهاده زیاد ناکانته بهم شنوه بسته بهره
نامیتني ، وه نهگر به وردی لقی وردپنه وه ثم همسو پنهانه
جزره که له ناو نادسیز ادا هدیه له سوره سپی و پوش و پور وه
چکه له ماش به سده ها زمانو شیوه ناخواتن و گفتگوز له ناو
دانیشتروانی سر ثم زمهونه دا پهیدا بوروه ، وه ثم همسو ناله
کپور و پاره سهندته نهک بهجهوت هزار سان به لکرو پنهانیتی به
دهها هزار سال هدیه

به راستی قهقهه سو فه کان لهم باشدان پیشانیان پیکاره
راستیان کردوده ، له پاو بو چونه که پاندا^(۱) نه گیرنه وه پادشاهی
میسر که (به تلیموس فیلادلف) ی ناو بوروه ، داواهی له زاناو
پسپوری به ناو باشک - (به نیترن) - کرد که هردو کیان
دووسده له پیش میسادا زیباون ، که هائسن به تالی
کردن ومهیه کو - کشمائل زمینی میسر ، تا بزانن کترین
پرآذگاری میسر که خالکی تیادا زیباوه میزوی بو چهند هزار
سال نهگاریت وه . له پاش تالی کردن ومهیه که بههاری دا که
میزوی پتو نزیکه (۳۵۰۰۰) می وینچ هزار سالن
نهگه پیته ومهیز و نوسی بونانی ، (دیودورس قلی) له دو
صددهدهدا زیباوه که حازره تی هیسای تیادا له دایک بوروه ،
دهلن : کترین پرآذگاری میسر که میزووی پتو نزیکه
(۳۲۰۰۰) می وینچ هزار سالن دهگه پیته ومهیزه

وه میزووی نرسی هوزی خالیدی له ماش زیاق داده تین ، وه
ثم هزار من سده له پیش میسادا زیباون ، ده تین : میزووی پله

۱ - دائرة المعارف - وجدي لايهه ۱۲۶ پرگى

ماله‌ی خالیدی پذیریکه‌ی (۴۳۰ و ۰۰۰) چوار سه‌دو سی
هزار سالن ده‌گهربته‌وه ، وه له توظانی توجه‌وه تا سدر ده‌من
سپه‌رمایمیس پادشاهی باهل میزدروی پست نزیکه‌ی (۳۵۰ و ۰۰۰)
هزار سال ده‌گهربته‌وه .

وه کومه‌لن له زانایانی شینگلیز داوایان له (هورنر)
زانای جو ولوجیا و زموی ناسی شینگلیزی کرد که سدر ژمیری
تمه‌نه نیتسانی میسریان پوتیکات ، جا شه زانایه هلسا به
کاره‌که‌ی و بینای (عین الشمس)ی کرده سدر چاوه‌ی
ناقی کاربیه‌که‌ی وه ووتی میزدروی ثم بینایه نزیکه‌ی (۲۰۰ و ۳۰۰)
دوو هزارو من سد سان پیش عیسا ثم دیواره کراوه ، بهم
چوره گلی ته‌نشت دیواره‌که‌ی پاک کرده‌وه پوزی و نرمی
پتوانه کرد که هر ساله‌ی چهندی لن خواروه و توجا پتوی
دهرگوت له هار همرو سده‌ده‌کد (۱۱) پاتره پقی شینگلیزی
له دیواره رخواهه و نه‌ماوه ، که‌سق مه‌ترو هه‌زده گری
نه‌کات ، (۱۸۳) م و هه‌زده گری واته له دیواره له تاو
چوروه ، ته‌جها کترنیرین شوپته‌واری دهستی ثاده‌میزادی دانا به
(۲۹) ین قولاًی له سدر تختنی زه‌ویه‌وه ، جا له ته‌نجادا
ده‌آن تمه‌نه نیتسانی ثاده‌میزادی سدر زموی میسر میزدروی پست
(۳۰ و ۴۰۰) سی هزار سالن ده‌گهربته‌وه ، وه ده‌لتین : له
تمه‌رمیکادا کله سه‌ریکیان دلزیه‌ته‌وه که تمه‌نه نیتسی نزیکه‌ی
(۴۰۰ و ۱۵۸) سد و په‌تجاو هشت هزارو چوار سد سال
دمین ، وه زانای نه‌ماریکی (پونیت دلزن) پش پای وای وه

له دائیره المعرف و مرکب اواه .

لهم سپهدا چو وتن^(۱) ، به لام وا بر انم نم بز چونانه له هماو
پاستیدا چهند خه ملاند تیکی سر ین بیه .

(پووختنی نم باه)

به گزیره هی زانیاری با شادم به کم کس نبرو و که
زه لی ناوهدان کرد بیته وه ، به لکر گهان نادم له پیش شادم
پیش سه ردا هه برون ، به لام قر اتیان کر دو وه له ناو و چو ون ، جا
له پاش که شال و تاقی کاریه کی گران هه شدی له زانیانی
چیهان ده لین : میز و وی سو لف ده گاریکه وه بز یه ک ملیون سال که
درست بروه ، وه ههندی تر ده لین : من چاره که ملیون یک
وه ههندیکی تر ده لین : نیو ملیون ده بیت وه ههندی تر له مهش
که ستر دا ده فی .

جا ده لین مرزی کی چاوه کوتربین مرزیه ، جا په کین ، جا
صوتز ، جا په لتدادون ، جا هیلد برج ، جا پل دیسیا ، وه ههندی
له زانیانی ناینیش ده لین : نه گه ز له پیش شادم پیشه سه ردا
شادم یا هر گیانه وه ری هه بروی و زه وی ناوهدان کرد بیته وه
ناریک و نگونجاو نیبیه ، به رگری ناین و پاسای خودان اکات ،
وه چگه له مانه ش عه لیش و هری ده گری ، وه به درستی
دمزاتیت ، وه نه گار له هس و حس و ته بله هی تارزو و
ثانانه کاندا زیان هدین ، بز به خروانانی و ده لاتی خودا
هیچ نیبیه و گرن و گران نیه .

---

۱ - (دائره المارف سعد فرید وجدی) لاهه ۱۳۵۶ در گی
به که له پاسی پادشاهی میسر وه (به تلیوس) تایوتیت
دلدن له دائره المارف و هرگز تروه .

(بقچه‌ونت)

هر وکو پاسان کرد که لست له زانایانی کون و تازه لم
پروارهدا گهان هله نگادن و پهراوره کاریان تیادا کردووه ،
وه له نهنجادا هر یه که یاهه رکمه لئن له مانه پیهاری خزی له
سر داوه و به لگههی بزر هینتاوه توه به گویرهی زانیاری و
پراوه بزر چونی خزیان ، به لام نهودهی رامستی بین چگ له
نه رموده کانی خواه پیتفه سه رانی که پیتسایمان دهکن ، وه رامستیمان
پیشان شدهن ، و مجهیگهی باوه پری خواههن پاوه رانن ، تا
نیستا زانستیه کی نه و تواند دهست نه که و تووه که چیگهی
باوه پرین و ، وهک پرذی رو تاک و مهاین ، و مدلان پال بدانههه ،
وه تینری وه تیمان بین بشکن ، له قرون افهدا ، مه بست لرنانه
میلسی خلیب و نهیته ، که چگه له خوداو پیتفه سه رانی که مس
نه بزانیون و ناشی زانن ، چونکه خواه نه که رموزی (لا یلم
الغیب الا اقت) واته : چی نهیته چگه له خودا که مس نایزانق .
وه دههه بارههی دونیا ناخنی خواه فرموزی (این اقت هندهه
علم الساعه) واته به رامستی هر خودا ده بزانق کهی دواهی
دونیا دیت له مانای تهم نایهه تانه وه بیمان رون پرووهه که چگه
له خودا که مس نهیته و خلیب نازانن ، هههه که مس نایوانق
نه قدری ساتیکی تر هر له خزیه وه بکات ، وه هر نایهه تانه با
هر حدیثی به گویرهی پیتسایمان و پاسای تاین مانا لئن نه دریتدهه
و مرناگیری ، وه هر حدیثی نه کانه پلههی به ناو باگ
(موتواته) باوه پر نایهه خشن ، به لگهه کومان ده گهیه نن ، وه

هور حدیسن نگونهنج له گهال لورناداوه هافل پهندی
نه کات نه وه حدیسن نیه ، به لکوو هله سراوه و چیکای
پاوه نینه .

وه گهال له و هله سراوانه دوزمنان و ناحهزانی نیسلام
میتاویانو و له گهال فارموده پیتفهمردا پیکه لیمان کردووه ،
بتو توهی تم دینه له که داریکن ، وه له بسیر چاوی خه لکسی
بخدن ، وه بی سلیتن به نخویتده واره کان که یاسای پاکسی
نیسلام کتونه پهستیه ، وه هار له په رئمه ش که پیتفهمر
هه پرهش له و در قزنانه نه کات که درقا به دوم پیتفهمر ووه
نه کنن ، وهک نه فهرومی : (مَنْ كَذَبَ عَلَىٰ مُتَعَدِّدًا فَلَيَتَبَوَّءْ
مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ) واته : هور که من درقا به دوم مناده
هله سی یا نوکسه چیکای ختری له دل زمده ناماده پکات .

(دونیا ناخربیه)

هه رووهک پامان بیوارد هار خوا ده زانی کهی یا پاش چهند
سالیکی تبر دووایی دنیا دیت ، به لام تم حدیسانه کراوه به
به لکه له سر نزیکی دونیا ناخربوون ، وهک پیتفهمر
نه فهرومی : (بَثَتْ أَنَا وَالْمُسَامَةُ كَهاتِينْ : وَأَشَارَ بِالسَّابِةِ
وَالْوَسْطِيِّ) واته : یوونم به پیتفهمر له گهال دونیا ناخربیدا وهک
تم دوو په نجه ومهان ، وه په نجه شاده مت و ناوه رامستی
لکاندووه په په کوه ، وه نمه به لکه له سر نزیکی دونیا

نادری و پژوهی قیامت^(۱)

وہ مانا یہ کی تریشیان لیک داودت وہ کہ نہ می ہے : من و
دونیا نادری وہ کہ نہم دووپہ نجیبہ وہ ہائیں کہ بہینیان نہیں ۔
وہ نہم حدیثہ شیخ نگہدہ لہ سار نزیکی نیسبی دونیا نادریوون ،
کہ (عیدالله) ای کوری عمر دیگنہ پتھو خراہان لئے پازی ہیں
دلن : پتھو مر نہ فرموئی (اجلکم فی اجل مَنْ قِبْلَكُمْ مِنْ مَلَأَ
الْعَصْرِ إِلَى مُثْرِبِ الظُّفَرِ) وادی : نہ نو ماوہی نہیوہ نہی
نوسہ تی پتھو مر لہ چاہو تو نہی نوسہ تی پتھو وہ کاندال
نویزی عہدوہ بزر خلور ناوا وایہ ۔

تم مانا یہ نہوہ دیگہ یہ نن نہیہ نیمه تی پتھو مری نادر
زمان تھے نسان کامترہ ، لہ نادہ میزادی پتھو خرمان ، بہلام
۱ - زیادہ پہنچی ناوہ راست لہ سار پہنچی شادمت ،
نزیکی ہی سن یہ کی گری پہنچی ہے نہ گار پتھو
پتھو مر لیکی پدھو نہوہ لہ نہ جامدا پرمان پوون
نہ پتھوہ کہ نہو زیادہ یہ ہر پتھو لہ چند هزار ہا
چند ملیون سالن ، بہلام لہ پتھو نہوہی کہ پوون
نہ بروہ تھوہ نہم جیوانہ کی دھستی پت کردووہ یا
پتین لہ بنی نہو پہنچی ہوہ نا نہو سن یہ کے گری
پہنچی ہے چند ملیون سالن دھین لہ پتھو نہوہ دیساری
کردتی پڑی دوائی میحالہ وہ پہنچی کہ نہیتیہ کانی
خوا و مھر خوا دھیلانق ، نہ تھا نہوہ نہیں کہ
دیگہ یہ نن دونیا نادریوون نزیکہ وہ نہو نزیکیہ ش
نزیکیہ کی نیسبیہ ۔

ماوهی دهاری کراو ناگه به نن چونکه ماوهی تمهنه نی پیش خوان
نازانین

(چون میزو و دانرا)

به گورتی بهم چزره یه نیین و عویه ر له زهه ری شه بیبیه و
ده یگتیر پته و سره تای میزو وی نادمه میزاد له نادم پیشه ماره و
بو وه له نادمه وه بق حازره تی نوچ وه له نوچه وه بق حازره تی
نیز اهیم وه له نیز اهیم وه بق کاتن مه نجه نیقه کهی وه له دوایدا
یونانیه کان له نه سکه نده ره وه میزو ویان داناوه له نه سکه نده ره وه
بق قیبط ، بوه له تیپله وه بق پیشه ه مریکه وه بق
پیشه مریکی تر ، جا گی پیشه سالی لیل وه له ویشه وه بق کرجی
پیشه سار له مه کاده بق مادیت ، جا موسولمانه کانیش کرجی
پیشه مریسان کرد به میزو وی نیسلام ، وه هقی نام میزو و
دانانه ش نامه برو : نه برو موسای نشمری نامه یه کی بق حازره تی
عویه نوچی خلیفه درووم ، و مهجن نشینی پیشه مار که تیایدا
ده لئن : کاتن که نامه مان بق تیرین میزو وی تیا نه نوچ اوه ، له
پاش نامه حازره تی (عویه) خلاکه کهی بکو کرده وه پرسی
پن کردن ، جا ههندی رایان وا برو له پیشه مریتسی پیشه ماره و
بکهن به سره تای میزو و ، وه ههندی تر و ویسان له کرجی
پیشه ماره دا بستین جا حازره تی عویه ظرمویتی به لئن کرجی
پیشه ماره نه که پن به سره تای میزو وی نیسلام ، چونکه نه و

کوچکردن فرمان راست و به تالی کرد ، و به گزینگرین پوداو
له میتوی ناده میزا داده نری .

(پوچکار یهانگیه له سار بیونی خوا)

پوچکار یا زهمان - تیکرا ناوه یو کاته کانی شهو و پوچز ،
که بریتین له بیهی چهند شنداره و مهادایه که قهواره خورو
ماشک هار یه کهیان له قله کی خزیاندا دمیرن ، به لام شاوی
راستی بن هار کمن که راست و چهیں خزی له یه ک چیا
پکاتو و نه زانی که زمان چیه و چتون ، شهو و دی و پوچز
دیسته ده پوچز دهی و اوو شهو و سرا دی ، نمه لسم پاره یه و
گریتک نیبه ، نهودی که نه بست و گریتک نه بسته که زمان
په لکه یه کی هاره به هیزه هیزه بیونی خواو تاکو تنهایی نه
حالیقه .

خوا نه فرمود (وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّأَيْلَ وَالنَّارَ
وَالشَّمْسَ وَالثَّرَكَ كُلَّهُ لِئِنْ طَلَكَ يَسْبِحُون)^(۱) واتی : نه خالیقه
نه بسته به تروانایه شهو و پوچز و قهواره خزروماسکی
درست کردو و و هار یه کهیان له ناسانی خزیدا ده گرین و
مهله ده کن^(۲) .

---

۱ - هندق له زاناتکان نه لتهن : ماشک و خزورو بالی
ده ساره کان نه و نه ماوه له تیواناندا هدیه ، به هیچ
جزریک له یه ک تاکدون ، و هار و هک خزیان ده بسته و ،
یو و لته ساره نیوان زه و وی و پوچز دو و سادو و چل
ملیون میله و و له تیوان زه و وی و ماشکانه و مدو من
ملیون میله ته لسیری نامی بدرگی (۳) لا پره ۱۴۵ .

و هنگر کمن تدومند زانستی نه تن بزانش شد و پرور
تازه پهداپرده قدمی نیه ، لای کمی خون شزاندن که شد و
دست و پرور دسته شد ، که از آن له گمن نام فارقه یاندا نه شد و
له گمن پرور نه پرور له کمال شهداد و ره له کاتیکی دیباریداد و له
بهشیکی شد و هار پرور زد هار گیز محاله کثربوتاوهیان و به یمه
گه پشتیان ، هار و هار پتریسته که شد و هار پرور پرور یه کیکیان له
پیش نه یکه یاندا هه بودین .

و هار کامیان له پیش نه پردا درست بودین ، نه و
نمی که یان بن گرمان له دواز شده و بچهند کاتیکی دیباری
کراو پهدا بروه ، که واته نم دسته که هنامانه و
به لگه کی ناشکرایه و هار پرور زی پوتاک واپه که هار دوکیان
تازه نه قدمی نین ، و درست کاری شد و پرور هار خوای
ناک و تنهایه و گومانی تیادنیه

به لگه کی تر له سار تازه بی شد و پرور و هم جزده
همو و پروری له دواز پروریکی ترده و هاترده و دهستی پست
کرد و بپرور و بپرور له پیشی و بپروری له دوازی و بپروری
نه و پروری که هستا تهاتر و چادریت و همکه سیمینت این نمی
تازه بی و - قدمی - نیه ، و گومان له و مدا نیه که هار شفتن
بهشیکی توزفالیکی تازه بن همروی تازه بیه ، هر چونکه
پروره کانی پیش تریش هار و هار پهداپرده ، نه مر ۳ ناویتنه بیه
بپاش و پیش خوی .

و به لگه کی تر که پرورگار تیکرا حسنه پهدا بسوه
نمی بیه : و هار ناشکرایه شد و پرور بدریتین له بپری چه نم
زماره و سودایه کی دیباری کراو و بپرور و پنه مالی هه تاوی

من سه دوو شهستو شیش پر قزو شتیکه ، وه زماره‌ی شهرو
پر قزوش به تیکه‌ای له سالیکدا لمه پهدمه نیسه وه نام پر قزو اندیش
ما تاکن یا جو وتن ، جا لینی وورد نه بینه وه نه گار جو وتن هدو ملی
هدموه جو وتن دوروه ، وه نه کار تاکن هدوه لی هدمو و تاکن
پهکه ، هدر نه سه نیپاتی ده کات و ده پچه سپهقان بکوا شهرو پر قزو
هدو مل و دهست پین کردنی هه یه ، جا پتیوت که پهکن هبن
دروستی کردین و له نه بروته وه په بی دی هیتا بن که نه پیش
خوای به دی پنه ری چیهان و زمانه ، وه رون و ناشکرا پاهه
هدشتی دهست پین کردنی هه بین نه نیام کرتایشی هار دنی .

(پیامزی گاردوون ناسه‌کان)

زادر ناشکرا په نادمه میزاد له پهوره‌وهی ژیانپیدا گه لین
پتیوتی به نه لده کو گه ردون ناسی هه یه ، وه په روره درگار و مک
نامیزیریکی به که لک پو ژیانی سه زه وی و په رزه وه نسی مرسو و
هزاره‌ها سودو حیکه‌تی تر دروستی کردوون ، وه ده رهاره‌ی
گه ردوون ناسی خوا نه فرموق : و ملامات (و بالتمم هم یعندهون)
واته : خودا نه سیزه کانی ناسانی کردووه به نیشانه بتو
نه وهی نادمه میزاد پر لکای پین په قزیت وه له شهی تاریکدا ، وه
کانی تویشی پین بزانن ، وه قبیله‌ی پین په قزنه وه ، وه پهی
بزانن کهی چه زن و کهی په مه زانه ، وه کهی په قز یا مانگ
نه گیریق ، وه گه لین شتی تری به که لک ، وه په سرهن با وه پی
به خواهه‌تی گه ردون نه لده نه بین و ، وه قسش له نهیمه کانی
خوا نه کات ، خوا نه فرموق له حد پیسی قودسیا : هه ندی له

بهنده کام نه گزپن و باوریان به من نامیم، و هر باوری به
نمیم نه همین که درست کراوی خواهی.

جا تیمه پاسان له گردودتنامانه که باوریان به
نمیم و گردون همانه، نه بش پوخته‌ی پیازی که
دون نامه بین باوریه کانه به کورشی و ها کروسان نه بهن که
بورو نه ور کوتنه (قدیمه) و هر بورو و گیرانی نامانه کان
کیان نه کانه بر گیان له بورو و بوروک، و هر ناو و چهارخو
گیرانه که نه بخت هزی نه تسان و له ناو و چوتیان،
و ده لیم : له نوخته‌ی دهست پین کردنی گردنه وه
به گیران زیبان دهست پین دهکات، و هر په گیرانه وهی پس
نوخته‌ی دهست پین کردن هممو دهمن و شناییه کانیش ووشک و
پین کیان دهبن، - جا به چهارخه کی تازه سار له نوی زیبائیکی
تازه دهست پین دهکاته وه.

چگه له بش کوتنه له گردون نامانی هارمه که دوای
پری و پیچکه‌ی بونانه کان که وتون، نه لیم گرواه
گردودن کان خاوه‌نی نه فس و عقلان، و هر زیبائی سار زه‌وی
هر نوان دهیم به پری وه.

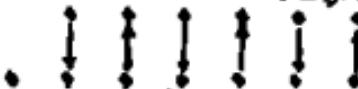
و ههندی له مانیش پتر تپادا ریز دهبن، و هزیباتر له
مدور و پاسای عاقل لا نهدن و نه لیم نه که هر نامانه کان
به لکرو لیکرا گردوون به نامانه کانه وه و به نهسته‌ی کانه وه
وه له گول کزمده‌ی مقرردا خاوه‌نی عاقل و بیستن و بیشین،
به لام چهارم و بیشین بشه.

به راستی هر که من که میکی کام هوش و گزشی بین
نه لیم که نام داوایه به تاله و دوره له راستیمه وه

پامتیه کهی نمایه که گهاردونن به گشتی نهاده فلن و پیتنو
بینینیان هدیه و ، نه پدیده پنهان ری زیان و مردن و نه کار گوزاری
سازده دیبان بین ده گرتیت ، به آنکو لاش و قواره کی بین
گیبان و هر گیز ناره زو و پیتان به دست خوبان نیه ، چکه
لهمه که ومه تامیریکی گه لقی به کلک خواه گهوره دروستی
گردون بتو مودو په رژه و مندی تاده میز ادو هچی نه دمه لات و
توانایان نیبه .
جا له بر

نهوهی بین باومزه کان گوئ بتو قورستان ناگرن و لهواتساو
په و انبیه و نهیتیه کانی ناگن ، وه داواری به لگهی عهقلى
نه کدن ، پیتیسته تیمهش به به لگهی عهقلى و لامیان پدمهنه وه ،
جا ده لپین هر خواه تنهایه گه برونه وهری له نه برونه وه
پدیده تناوه ، نه خواه که (واجب) او پیتیسته برونسی ، وه
هر گیز نه و پیتیسته به کمن نیبه ، چونکه نه گدر (چانیز) و
دروست بین برونسی و بهس نهوه نه و کاته له پیزی برونه وهر
دانه نرق ، کواته نایخ به پدیده تری برونه وهر ، له گذن
نه شدا نهم برونه وهر به گشتی هر له گهاردیله یه کوهه تا
هارش که گهوره ترین دروست کاری خواه تکرا به لگهیه له
سار برونسی خواه نیشانه په نه سار پدیده تریکی به جوانا ، وه
لام و وخته پهی تیمهوه نزیکه که پنکو وتری پدیده تری هر چی
(ممکن) هدیه پیتیسته هر خواه بین که سینه اتسی وایه
پیتیسته (واجب) برونسی ، چونکه نه گدر برونسی پیتیسته
(واجب) نه بین نهین (ممکن) و گونجاو بین نهوه نه وو کانه
نه چتنه پیزی برونه وهر وه ، خل نه گدر په کتن بین له پیزی
برونه وردا ناشکرایه نایپته پدیده تری برونه وهر ، جا بز ویته
نه گدر پیت و زنجیره هی پیز کدین به ظاهری مهحال پلیس تر

کویه که خوتت دروست کردووه ، وه تؤش باوکت
دروستی کردووی . وه هستا دواهی نانه گانه نادم ،
چانه گهار نادم نوه کاتس دروست کرد هن نه بین کن
ناده می دروست کرد هن ، ۹ لترهدا دهور برونه و هر دهی
وه دهوریش نه گونجاو محاله که واته نه بین به کن نام برونه و هر دهی
هدنی هینای که له پیزی برونه و مردانه بین که نه بیش خواه
هدنیه ری برونه و هر ده دروستیش نیه که هر خزی خذنی
به دیهیتائی ، چونکه نه کار له پیشا نه بودن چون دروست
شقق که نه بین بیته هدیهیتهر ، وه محالیه نه و هدیهیتسره
له یون کاتس دیواریدا بروین و نه بروین و ناشیق که نیوهی خزی
خونی دروست کردیجن و نیوه کای که شی برونه و هر دهیتیه
نه و هدیهیتهر له پیزی (موومکین) و نه بروندانه بین و له مانه
هدنر بین وه نه بین همیشه (واجب) و پیویست بین برونس ،
که نه بیش هر خواه تنهایه ، وه بهم چزره زنجیره که
نه بپری و پلکارمان نه بین له نه لقهو زنجیره و انه له ده رورو
تمسلول وه بهم چزره به تال نه پیته ووه ، یا نه کار پیته و به
به لگه که برآورد به راوردی بکهین بهم په نگه فارزگه بین له
کویه که تزووه دهست بین بکهین و زنجیره هی پیز بکهین تا نه گانه
نادم وه له کویه زاکه که منشه وه هر همان زنجیره پیمک
بخه بین ، تا نه گانه نادم وه که نام و پنهانه هی لای خواره وه و له
نه وه لی هار دوپریله کاده به به کام حال دهست بین ده کهین ،
وه په که په که به راوردی نه کهین و ده لین نهه نوهی دروست
روشنیه رفته باه -

گردوه وه نهادش نهادهی دروست گردووه ههتا کوتایی دتی ، ها
نه گر نه دوو زنجیره یه سه رهرواد دواهی نهیهت نهاده
نهوکاته نهین ناقیص و مکوزانید و همایی و پهکسان بین خن
نهادش محاله ، وه نه گهه پیزی پهکم ته اوپسو له
به راتیهه کیدا خانی برو نهاده ثاشکرا یه که پیزی پهکم
کوتایی هاتروه ، وه پیزی دوهیش زماره یه کی دیباری کراری
له پیزی پهکم زیباتره ، خن نهادش ثاشکرا یه زماره یه کی
زیاده و به نهندازمه کی دیباری کراوو نهویش ثاشکرا او رو نه
هر کوتایی دتی ، چونکه زماره یه کی دیباری له پیزی پهکم
زیباتره . کوانه بقمان برون برووهه به په تگهی پهراورد که
هر خواهه په دیهیه تر وه هر نه شایسته خواهه تیهه^(۱) .

نه گر بیت وو به درودی له پیو و پیتاری بین یاومره کانی
چیهان بکرنیته وو بقمان برون ده بیته وو که دژایه تیبیه کی زور به
هیز له تیواندا همیه و ، ههتا کومه لب تاقیتیکیان پاوو پیتازی
نهوی که پان په تال نه که توه ، وه له نهنجامی کاردا له نوخطهی
سفردا پهکم ده گر نهاده ، وه کو : چهند نهونه یه کسان له پیشه وه
پا بهوارد . یا وه کو زانایانی گهه دون ناسی په زانایانی
سرورشت ده لین : گردون خاوه نسی هفائل و بیرون نه بیسن و
نه بین و هر خویان کار گوزاری سردن و زینی سه
لهمین *

کجهی لم لاشه وه سرورشت ناسه کان ده لین تیقه به هله دادا
چون که ده لین دله که کان کار گوزاری زه وی و هتوی سردن و
لین به لکرو تسم برونه ودهه به پیکه و پهیدا بروه ، وه

سر و شت به هر یاری له پهک کدو تن و له پهک خشان و هدو او گه رمی و
ساردی مه ناخ زین دوهر دینیتنه بدرهم .

لپهدا له چنگای خزیدا به که نادمهیز ادی هائل و ذیر هن
سادام نهود که پهکتر تان به درق خسته و هر دوکخان در قزمن و
پاوه رم به قصه کاتان نیبه ، وه بقیم ده رکه ووت که هر خواری به
دی هنده روی چیهان که مردن و زینی پاده است ، وه نهم بروونه و مره
به گشتی جو و انکاری نه و کار جو وانه به .

لام چهارمی بیسته دا که زانیاری و پیشه سازی له چاران
زیبائی پیش کدو تو تو سه بروه ، وه همرو دانیشتو واتی سه
زمهوی شانازی به پیش کدو تن و زانیاری وو په رمه ندنه وه
نه کدن ، که چیز ههندی که س وهک کاپرای له سه به نه زانیه وه
خزیان هه لنه کیشن و فلسسه ، نه کدن و وها گومان نه بـهـن
که بـن بـاوهـپـیـ و دـهـماـرـگـرـیـ و گـوـمـرـایـ و لـهـسـورـیـ پـاسـایـ نـیـسـلـامـ
لاـدانـ فـلـسـهـهـیـهـ وـحـیـکـمـهـ تـهـ ، کـهـ چـیـ نـاـکـایـ لـهـ بـایـ
فـیـاـکـزـرـسـیـ (۱) .

له پله سروف نیبه که مامزستای طه پله سوله کانی چیهان
کاتن ده لئن : فلسسه به مانا زانیاری (حیکمه) ته وه حه کیمی

---

۱ - فلسسه له پندره تدا ووشیه کی بیوتانی به ، وه پیش
هاتنو وه له دوو ووش ، فهیل - واته : خوش ویست ،
مزفیا حیکمه تو زانیاری ، وه په کم کس کدو ووشی
فلسسه لی داهنیاوه فیاضرسی بخنانی بروه ، که له
سددهی فهشی پیش میسادا زیباوه ، دائره المصارف
محمد فردید وجودی لا پهره - ۶ - بدرگی ۷

به راستی هار خواهی بدرزودتی هاوتایه ، وه نهگار نیسبه تو
 په بروندی حیکمهت بدرین بقولای بهنده کانی ناپاسته و لـ
 چنگکای خزیدانیه . چگه لهوه کامر قول بسزی همه حیکمته
 خوش بوریت و هولی بقولا که قبری این
 کهواته با ندرموده به کی نـه و په رومردگاره جـه کیمـهـ
 بخوبینه وله و بـهـ وـرـدـیـ لـهـ مـاـنـاـوـوـ نـهـنـیـهـ کـانـیـ بـکـهـنـهـ ، وـجـاـ بـهـ
 دـلـتـکـیـ فـرـاـوـانـیـ بـهـ وـبـیـشـدـانـهـ وـهـ حـوـکـمـیـ نـهـلـسـیـ خـزـمـانـ بـدهـنـهـ .
 (وـأـيـةـ لـهـ الـلـئـلـ تـلـخـ مـنـ التـهـارـ فـاـذـهـمـ مـظـلـمـونـ ،
 وـالـفـسـ تـجـرـیـ لـمـتـقـرـ لـهـ ذـلـكـ تـقـدـیرـ العـزـیـزـ الـلـمـیـمـ ، وـالـقـرـ
 الدـرـنـاهـ مـنـازـلـ حـتـیـ عـادـ کـالـمـرـجـونـ الـتـدـیـمـ لـاـ الشـمـسـ یـدـبـیـسـ یـتـبـعـونـ)^(۱) .

وـاـتـهـ بـلـکـهـکـیـ بـهـ هـیـزـ بـزـدـهـ سـهـلـاتـ وـ تـوـانـاـهـیـ نـهـ وـرـ
 پـهـ رـوـمـرـدـگـارـهـ نـهـمـیـهـ کـهـ بـیـتـتـیـ سـیـنـ وـ پـوـنـاـکـیـ بـوـقـزـیـ لـهـ شـهـوـیـ
 تـارـیـکـ دـادـمـنـنـ ، وـهـ چـارـیـ تـارـیـکـ دـادـیـ وـهـ کـهـ وـهـنـهـ شـهـوـیـ تـارـیـکـ وـهـ
 هـارـ وـهـ نـهـوـرـلـزـهـ کـهـ نـیـزـهـ نـهـبـیـنـ هـمـیـشـهـ بـهـ بـیـکـایـ خـزـیدـاـ
 هـاتـ وـهـزـ دـهـکـاتـ تـاـکـرـتـانـیـ یـ جـیـهـانـ ، وـهـ نـهـمـیـشـ بـهـ گـوـرـهـیـ ،
 وـیـستـنـ خـودـایـهـ .

وـهـ مـانـکـیـشـمـانـ گـیـرـاـوـهـ بـهـ یـلـدـرـ یـاـیـهـیـ جـیـاـ یـمـ جـزـرـهـ
 بـهـ کـمـ شـهـوـ وـهـ نـهـنـازـهـیـ دـهـمـ دـاسـیـکـ لـهـ تـیـمـوـهـ دـیـبـارـهـ ، وـهـ
 شـهـوـ وـهـ دـوـایـ شـهـوـ بـهـ زـهـوـ زـیـادـیـ دـهـمـوـاـ تـاـشـهـوـیـ ہـوـوـاـرـدـهـ کـهـ
 بـهـ تـهـاوـیـ یـهـ دـهـبـیـتـهـوـهـ ، جـاـ بـهـرـهـ بـهـرـهـ کـمـ دـهـکـاتـ وـ تـاـلـهـ

کوتایی مانگدا شهوق وون دهین ، وه دووهاره له سرهتای
مانگی تازه وه وه کو لنه خورماهه کی کترنی چه ماوه خزی
ده نوچتنی .

وه نه ۳۳ به می با بیست و نه پر قز نه گاته مانگ له تیز
رمهیدا بهم جوزه چه رخنه خزی ته او بکا ، نه مانگیش نه توانی
بگا به پر قز له سنتی رمهیدا بهم جوزه به مانی چه رخیمه ک
ته او او بکا ، وه به مانایه کی تر نه شهو نه توانی پنجه پر قز
پکه وقی بهم په نگه نه هیتلی پر قز پیتهدی ، ومهدر په که له مانگ و
پر قز و بالی نه ستیره کانی تر له سنورو و میسومه دی خزیاندا
ده گه پلین وه له مدار و وقه له کی خزیاندا نیبه په ناکن .

هد سیار ؟ ناشکرایه خوا له همروش تکدا هیزی چازیمهی
تیادا خلق کر دووه ، وه نه گهار نه و هیزه نه مینی نه زمویه له
سر پای نیوتن و کالیلز پارچه پارچه نهین و نه ته قیته وه وه
پوشکه با نه بیات و ، به هیچ جوری زیبان نامین ، نایا نه و هیزه
به هیزه نه قیمه چی به و چون پهیدا بروه ؟ تکایه پتناسی پکه
نیش چاوه بیتی و ملین .

(پووهختنی پیتازی دارویان)

په آن خوچته ری په پیز وه تین داروین و لامارک نه زان و
جاھین بروین ، دانیبه : په لکو زانا بیون و متافی کاری و
په را وور دییان زقو په دی هیتاوه ، وه له پیزی زانا کانی چیهاندا
چن یعنی خزیان کرد چته وه ، وه ماش نیبه که هدر نه وان

زاناتیه و کسی تو هیچی نه زانین، وک ههندق وای بوق دهچن،
وه راست و ملز بپوپره پتدان و گشه کردنی عینم و زانیاری گهلهن
نهووگیان داوه و خزمتی زانیان زور کرد وو، نه لم
بورووه پهنه نده و چیگهای بیازه .

پهلام للاجیه کی کاث وه گملن زیباییان گهیاند وو به کزمه نی
ناده میزاد ، بوق وتنه : باوری گملن که میان تیکداوه ، وه
پیگهای پاستیان له گهلهن که س پههست کردووه ، وه گملن
که میان توشی ته خوشی درونی کردووه و پیهای نه مانه ش هیتايان
مرؤفیان له پلهای منزایه تی دارونی و پهگی مهیونیان کرد به
پهرباو وه له نزمنین پلهای زینده وهرا داهانان ، ناده میزاد یان
هیتاوا له نهودی پنهنه رایه تی شور دیانه وه وچنی قویری پهشیان
داوه سرو گوپلاکیاوه له بینی زینده وه راندا بیزیان کردن به بین
چیباوازی ، وه پایان گهیاند که ناده میزاد نهودی ناده نیمه ،
به لکرو چهند کرمی بیرون له ههندقه وه له گههناوه کاندا
سر وشت دروستی کردوون ، وه ثم گیانه وه رانه پههه پههه کهوره
بیرون تا به نه دالهای بیزیکیان لین هاتوه ، جا پههه پههه کهوره
بیرون تا بیرون یه مهیونی نیستا که به باوری نهوان پاوه که
گهوره مروش و نیماتی نیرن .

جا تیمهش تا پرداوه بپهچه ونه بیرون ، بوق نهودی
برانین تا چهی راده پهنهک پهنه نده تا پهنه نده به لای زاناتکانه وه ،
وه پوختهای ثم پیمانه بر تیمه لم چوار خاله سه وه کیه .
۱ - یه کم لذران بازی پهمانده وه . (الصراع من أجل البقاء)

و اته : چن گیان له بدری زهی هدیه بهرمه کانی و زقرارن
بازی نه کدن پر مانده .

۲ - دوووم یاسای هلبیزادنی سروشتی (الانتخاب
الطبیس) و اته په هزی هلبیزادنیه و سروشت به
هیزترو چاکتر له نازیزنده و مراندا ده هیئت ووه چسی
ین هیزو لاوازو خرا به له ناوی ده باوده هیزو تیشن وه
بهم په نگه گیان له بدران و پروونه گهشده کدن .

۳ - سوم : به هزی جوزروه په نگی خواردنیه و جوزروه په نگی
گیانه وهرو پروونه ده گزپی ، خر سازاندن له گهل دهورو
بهرا ، (الملائمة مع البيئة)

۴ - چوارم : به هزی چونیه تی سیفه تی په پیدا بوروه له دایک و
پاوكدا شه و سیفه ته نه گزپزدیت وه پر ومه کانی پاش
خربیان ، یاسای پنهانو . پازدان (الوراثة والطفرة)^(۱) .
چا لیزهدا زانا کان وه لامی داروین نه دهندوه و پرسه کیان
نه کنه وه په خسوري بهم جوزره دلیین : په کشم
په هیچ په نگن گهش کردن له هیچ جوزنیکی
زینده وهري زهی پیدا پرووی نهداوه ، وه له هزارمه ماں له وه
پیش و تایستاول له مولایش هار گیز پروو نادات ، بهم په نگه
گیان له په رقی له چینس و پنهانی خزیه وه بجهت پر پنهانیه کسی
تر ، وانیه هار گیز میشه رهه ناین به میش هنگوین .

۵ - دوووم : مرؤل و مهیمون لنجیره یه ک نیمه ک بیان گه یه نی
په یه ک وهک پلین : مهیمون نه من پله یه ک له چینس
مهیمون په رزتر بین و پله په کیش له مرؤل کهست .

---

۱ - دائرة المعارف ، محمد فريد وجدي .

۲ - سیم نام پرورشگاره دورو و دریزه داخورا زی گشت
کردن و پرورشگاره ده کات و ده له گهله نهاده هیچ جزئه
گشیان له پرورش له نهاده و پنهانی خوش بسیار نه بروه توه بز
و لنه پیره زن (اسد النسل) له پیش هزاره ما سالها تا
نیستاهه در خزله کا به ملزیدا و تله بز میزوله ده پیشه و ده
دیغروا (۱) .

۳ - چوارم : به هیچ جزئی هم مو صیفه ته کاتی بازکو دایک
پراناگویزیزی بز نهاده کاتی و ده گهار سیفه ته پایه ند سیفه تی
له نهاده بیته چن نایته به لکه بز دارویین و پشتی پیت
نایه سری چونکه به تالی بدشن له (کول) به تانی گشت و دم
پروده طه نطاوی له ته فسیره که بیدا ده لئی سوروشتی
دامه لرا او و موحکم له و نایه تانه ده هم که موحکم و
دامه لرا او و هدر گیز گوزینی به سردا نایه که نه دیش
نیگای خودایه که قورنانه ، جا لیبردا زینده و هر یکی تر
ده هیتن و نه پکان به ویته که یه هاره بی نه بروده قیمتی پیت
ده لئین : که (چوتستاف چولیه) پریشکی لئی هاتنو ده لئی ، نه گهار

---

۱ - پیره زن (یا اسد النسل) زینده و هر یکه به نه نداده دی
میشه و میشه که ، له خلائی وردی سالدا چالنکی بچوک
نه کا که قریسه که گریپه نجده که ، نام چاله لـ
سردوه بلاوه و له پنهاده ته سکه ، به شیوه هن دروستی
کردوه هر چیگانی خلخالی تیاده بیته ده ، نام پیره زن
له بدن چاله که دا هاردوه لاق و هاردوه دهستی په ره و
زور ده کاته ده و خوشی نشاریته ده ، جا هدر میزوله تی

لهم گیانه و موه بپرکه و ورد پینه وه نه بینن ، پس هامروه هفتو و
تورو آنایه کیه وه خوار نه کاته دانیستروانی سر زهوي ، که
پیشازی داروین و لامارک به تالله ، گشته کردن و برل برونه وه
شد پنهانه ، وه نهم گیانه و موه هزاره ها سال تمهذی دریشه ،
و هدکوو هار له زماره نایهت که چن هیچ چزره گشته په کسو
گزرا تیکی په سردا نه هاتوره ، وه لهم رایهدا نزیکهی پیست زانا
له گهوره زانا یانی (سوروشت) چزل تو چیباو زهوي نامه کان و
گهانکی تر په یاریان له سر داووه مویریان پیادا ناوه^(۱) .

وه نه گهر نادمه میزاد له پهند لایه تیکی دیساري کس اووه و
گهشی په خزیمه وه بینبین له زئر لایه نه وه درووا که وتووه و له
کاروان په چن ماوه و گهان پله داهه میزیوه و مکو : بروون و ناشکایه
قورنان و حدیس و میزو و بزمان ده گتیریته وه ، که نادمه میزان ادی
کرن گهان تمهن دریزتر و لش و لاریان له تیمه نه ستور
ترو و پا لاهه برل تر بروون ، برق وینه نادهم پنهنه سر هزار سال تمهذی

پنهنه لیواری چاله که چهونکی سانه نه خنزی و نه که و پنهنه
خواره وه ، جا پیره زن ده یگری و نه یمنی و نه وو جا
ده یخوات ، وه بهم جو دیسان چالیکی تر نه کات
(تفسیر الجواهر) .

۱ - بر وانه لا پرمه - ۵۰ - په رگن درو تفسیر الجواهر
طنطاوی .

دریزبود و حاضرته تی نوع (۹۵۰) تو سادو پنجا سال له ناو قوه که هدا ده عوت کردوو ، هفتاده سده له دواي سده ثاده میزاد تمهنه تی کورتتر دهین ، له گهله ثم هموو خواردن و خواردته وه نارا پیشته داو له گهله ثم هموو ثامپرو و کرمه و پراهیتنه دا ، که ته من دریزی به نگه یه کن هاره گهوره یه بس تهاوی عقل و هیزو و زانیاری و تندروستی ، چگه له میش زانایه کی نلسانی پیبازیکی به پیچه و آنی هیبازی دارویته وه داتاوه و دلخ : مه یمون له نسل ناده میزاد بوروه نک ناده میزاد مه یمون بوروین د گهشه کردین وه به لگه کانی دارویته هیتاوه و کردووه به به لگه پیبازی پیبازه کی خوشی (۱) .

و هم به نگه تیپریه کی دارویتسان پر ده رکووت که له پراوه بز چوونتی به ده چیدی نیه ، جاده تیپن : تیپریه و نازه ریبه کی دارویتن ناییته به لگه کی پاومه هن کراوه و همر تی پر دانین و نازهره .

---

١ - قصص الانبياء عبد الوهاب البخاري

٢ - سروشت ناسه کان دلتین ثم چیهانه پر کزی ده کزمانی بین هدر و مک گهشه نه کات نائه و پادهیه که پیش نه کات هر و هما گهشه نه کات تا پهراه و نه مان و له ناو چوونی حتی .

(المقادير الاسلامية سید ساق لاهر ۲۶۶)

(پیازی سو فسطانی)

خوبیه روی په زین سر چاوه‌ی بیرون و باوره کان
به کشتی نه گیر پتهدوه بز په گمین دوزمنی مرقا شایه‌تی نه و
دوزمنی که همه‌یش و دایم بز همل و فرسات نه گیر پتی که
گوناهو تو انسان پین پکات نه و دوزمنی که نه په وق ها پری بز
خوبی پهدا پکات ، نه و دوزمنی هر نه و دوزمنه به که تاده و
حه‌وای هله‌فریسان و گوناچه‌که‌ی پین کردن و گانه‌که‌ی
درخواردادان و به و پتنه پهدهوه له پهدهشت درگران که نه پیش
شه‌یتنه ، نه و شه‌یتنه که پین پهش و مه‌تپیسه له ریحه و په‌زمه‌ی
خوا ، چایه‌کن له و کوره و کوره‌له که شه‌یتنه پیچکی پاستی لئ
پیک داون سو فسطانه ، وه نه و که‌سانه شه که په‌پری و پیازی
نمواندا ده‌زون ، وه نهام کوره‌مش بروون به من په‌شدهه پاکم .
نیکاری حه‌قیله‌تی هه‌موشتن نه‌کن و هما گومان نه‌بند و
نه‌لین : هه‌مو شتن خله‌بالات و واهمیه به ، وه نه‌مانه پیشان
نه‌ووتری مینادی ، دوووم نیکارن له و مدا نازانن حلیقه‌تی
شت هه‌به یانیه وه نیکاری بروون یانه بروونی هیچ شتن ناکن ،
وه گومان له‌ودا ده‌کن که‌هان له گوماندا ، وه نه‌مانه ش پیشان
نه‌ووتری (آلا ادری) ، وه متیه : گومان نه‌کن و ده‌لین .
حه‌قیله‌تی هه‌مو شتن به گویله‌ی بیرون و باوره خاوه‌نه که‌په‌تی ،
له گه‌ل نه‌سه‌شدا دیان به بروونی هیچ شتیکدا ناین ، وه نه‌مانه ش
پیشان نه‌ووتری (المندیه) .

وه نهام بیرون و باوره پاست و خه سره‌کشتن بز کوره و
حاشا له بروونی خوا په‌نا نه‌گرم به تو خوا له کوره ، چا زاناکان

و ه لام نم کومان بهم شیوه به نده ته و ، و ه ب ه و خاوه ن
کومانانه ده لین : نم گوته ب هی نیمه پاوه قیقه تی هه ب هی هانا ۶
نه گه ر ب لین نم گوته ب هی نیمه حه قیقه تی نیمه چون دروته
دواهی شنی بکن که نهین ، و ه نه گه ر ب لین نم گوته ب هی نیمه
حه قیقه تی هه ب ه نده و ه کو و نده واایه که واختان له پیازه که کی
خوتان هیناین .

نه گیم نه و ه پیاوی له سر فلسطانیه کان له گه ل زانایه کا
نه کونه کیشه و ه کاپرای سر فلسطانی به هیچ شدن قه نامه
ناکات ، زانایه که په نامه کی فرمان نهدا که و ولاخ که لی
پشار ته و ه ، دواهی نم کاره که پیاویه که دیته دره و ه و ولاخ که کی
دیار نیمه کاپرا ده گه ر لیت و ه ده لی و ولاخ کم دزراوه ، زانایه
ده نن له دانه ب ه سواری نه هاتین ، کاپرا ده لی په لی ب ه سواری
هاتم ب ز نیمه ، زانایه ده نن بیر کره و ه ، کاپرا ده لی له مدا بن
کومان ، جا ب ه که له سر ب ه که لی دووهات ده کاته و ه ده لی
بیر کره و ه ، هه تا کاپرا هاوار نه کاو ده قن بیر له چی که مه و هن
کومان که ب ه و ولاخ هاتو و ه ، زانایه ده لی نه هی تو ب ه چی
به نگاهی ده لی شت حه قیقه تی نیمه و حالی خاوه ته و ه کو و حالی
به نایا واایه له هاشان کاپرا له پراو و پیازه که کی نه گه ر پته و ه
په شیمان نه بیته و ه .

(خلقی نادم)

له هاش نه و هی په روم ردگار تپیکرا نم برو نه و هری ب هم
شیوه پتک و پتکه دروست کرد ، و ه که پاسان کرد له پیاویه . جا
و هستی و هه ایرو نادم پتنه ب ه ریطی خلق کرد که دری ب ه جن

نشینی سر زم وی له پدر نهودی نم زم وینه بور هلاوهی بین ناومدان
 پکاته ود ، وه بتو نهودی ههندی له گهورهی و دمه لاتی خوا بتو
 بهنده کانی دمرکه وی ، وه کمن له نهیتیه کانی ندو پادیه ته ره
 شانکرا بین ، ندو پهرومدگاره ویشی هر کاری بکا یا ویستی
 نه مانی هر شتن بکا نده له تیوان کاف و نووندا پیشک دق ، وه
 بین نده هیچ کوشپنگی بیته پی ، وه نهگهر بیت و هرچس
 بروونه ور ههیه کوشپت وه بتو نهودی پیشک له تاله هر ماتکی
 پیگرن ، هارگیز ناینه کوشپ و ب هیچ په نگن بارگریان بتو
 ناکرتی ، جا نه و کاره زمزه رت یا سودتی بین که بیانه ون پیگه بدن
 به خوا یا به یه کن له بهنده کانی هیچ چیوا ازی نیه ، وه نه ونده
 خواهی کن گهورهی نم بروونه ورده په گشتی دمه وسانه و
 دمه کلایه له په رامبه هیزی نه وودا ، بله آم نه و هرگوز
 پیویستی به کس نیه .

جا بهم گفتور گز شیرینه که له تیوان خواو فریشه کانیدا
 په رها برو که پهیه له نهیشی و مانای زقر سیر ، که مرزا سر
 گردانه تیا پیدا وه پهی به بیان و ماناو په وانیتی و چوان کاری
 ندو نهایه پهی ، چیرق کن نادم پیتمه و دهستی بین کرد وه ک خوا
 نهه درمیون (وأذ قال ربك للملائكة أنتي جا عمل لى الأرض خلينة ،
 قالوا أتبعد فيها من يُقصد فيها ويستك الدمام وتعن نسبع
 بعدك ونقدس لك قال أنتي أعلم مالا تعلمون)^(۱)

واته کانی خوای توت تهی پیشه سر هر مرسودی وه
 سه لائیک ته کانی : من نهمه وی نادم خلق بکمد پیکتمه ب هن

نشینی سر زه ووی ، وه به نادمه میزاد زه ووین ناوه دان که موه ،
 جا طریشه کان نم کارهی خواهیان به لاده سه برو و نهینه برو ،
 له پر نهود داواهیان له خوا کرد تک به شیوهی رهنه که نم
 هزیه یا نم نهینه یان بتو روون پکانه وه ، داوای طریشه کان ده
 داواکهی حمزه تی نیرا هیم ومهابوو ، کاتن که داوای له خوا
 کرد که پیشانی بد اچون مردوو زیندوو نهیته وه ، له گمل
 نه مهشدا حمزه تی نیرا هیم باوری به زیندوو برونه وه بروو ،
 سه لانیکه کان ووتیان شهی خواهی نایا کسانی نه که یه جن نشینی
 زه ووی که گوناهوو فه سادی بکن که خویتی ناسخه ببریشون و
 کاری نایه سند بکن ، وه نیمه همه بیشه و دایم زیگروو یادی تو
 نه که پنه وه ، وه نیمه تسبیحات و متایش تز دگهین ، وه
 برایزوو ته اندیسی توده گرین ، که چن نادمه میزاد نه که یه جست
 نشین ، خوا له وه لامدا فرموده بیهی من ده براهم له
 نیمه نهینه وو نایزان .

له پاش نمه : خوای گمه ره فرموده نهی عذر ایشل برق
 بتو سر زه ووی و ههندی خاک هه ل گره وو وه ره وه ، عذر ایشل
 فرمانی خوای به جن هیتنا دست به جن چوو هه مه ووی هیتنا . جا
 بمروده ردگار به دستی قودره تی خلوی گلینهی نادمه له و خاکه
 دروست کرد ، له پاش نمه ماوهی که هر خوا نه زانی چه نده
 له شیوهی قواره به کی گلیندا مایه وه وه خوا له قورثانا
 نه قرموده (هل اتنی على الانسان^(۱) حين من الدَّهر لم يكن

شیئاً مذکوراً)^(۱) و انه : نایا چند کات و زه مانن نهاده به سار
 هه پکدلو گلپنهی ناده مدا که شتیکی نه و تو نه برو هر ناویشی
 ببر قو و پاسی لیبر بکری ، ۹ برق ۶ راستی نه و زه مانه هات .
 نه کنی نوه له نین و عربیا سه و ، که فرموده بتسی ناده
 سارهی چل سال قور بروه ، چل سال موالت بروه ، وه چل سال
 پرمتنگی نه و سوالهه پرمش بروه ، نهوجا شیوهی ناده مس کراوه به
 برداد ، وه له دوای سه دوو بیست سال خلتقی تهادو بروه وه له
 پاش نه به که وینهی ناده م به دهست قودره تی خوا نه خشنه کیفرا
 نهوجا له لا یعن خراوه گیبان کرا به به ریا وه ک خوا
 نه فرمودی (آذ قال ربک للملائكة أني خالق بشرأ من طين فاذأ
 سوبته ونفتحت ليه من روحی للقعا له ماجدين مسجد الملائكة
 كلهم أحسمون ألا أليس استكبار و كان من الكافرين) و انه
 کاتن که خوای تو نهی پیغمه ره فرموده به مه لایکه کانی به
 راستی من نه وق ناده م له قور خلتقی بکم ، جا بیدارین کاتن
 که خلتقی تهادو برو نهنداده کانیم بریک و پیغمه کردوو گیانم کرد
 به بريا ، جا تیوه کوپنوسی بمنه ببروو پیزی تهادوی لست
 پیکرن جا فریشته کان به چارتی هامروهیان کوپنوسیان بردوو
 له درمانی خواهیان به چن هتنا ، چکه له شهیان که خزی به زل
 گرت وه پایوه ندی زولمی دایه لای خوا ، وه له بدر نهه چروه

- ۱ - سوره تی نیسان نایه تی - ۲ - = له و اتای (حین) دا
 دوو را هدیه : یه کم به زمانی کی نه برو اوه نه ووتی ،
 دوو م : به سارهی چل سال داده ترقی = تهفسیری که بین
 لا پدره - ۲۳۵ - امام الرازی .

پیزی کافره کانه وه وه خوا ته وقی له هنده تی لئ کردو ، له پهله می و
 په مسی بین بهشی کرد ، وه له پهوناکی نم نایه ته وه پهمان پوون
 ته پیت وه که خوا نزوری پیز نه نادم کرت و په ملشی په کجارت
 گرنگشتو نازلو و نیمهستی به سودی پین پاخشی ، که هار گیز
 له زماره نایه ن ، وه له هامو و یان گرنگ تر نه ماتن : په کشم
 خوا به دستی قویده تی دروستی کرد ، دووم : پذخی کرد به
 په یها ، متیم فرمائیدا به فریشه کانی که کوبنوسی
 پیز په رنه په ری ، چوارم : ناوی هامو و شتفکی فیرو کرد ،
 پنجم : له په هشتدا چون ششین برو ، ششم : خدروای لسه
 په راسووی چه بی خهلق کرد ، حه و تهم له دوای هاشه
 خواوه و یان له په هشت خوا ته و بھی لئ و مرگرت ، هشتم : خوا
 به نادم سر زه وی ناوی دان کرده وه ، نهم : خوا کردي به
 پنده مار ، دهم : پنده ماران ته و هی نه وون ، پازدهم : تهه تی
 هه زارسال دریز بروه ، وه ههندی دهقین هه زارو و دوو ساد
 سال بروه دوازدهم : خاوه نی گه لئ سوچیزه ی په روز بروه ،
 میازدهم : خوا به بین پاهه رگفت و گزی له که ق کردوه ،
 چواردهم : له پیش هامو و پنده ماراندا پنده مار بروه ،
 پانزدهم : نوری له غیری ها لام له پشتی پیر لازی نه و ناشکرا
 بروه .

پنده ماری نیسلام له مانای نه و نایه تهدا که رامان پهارد
 نه له دامووی (آن اقه خلن آدم من قبضه) قبضها من جمیع
 الأرض فقام بنتوا آدم على قدر الأرض جاء منهم الأحسن والآيین
 والأسود وبين ذلك ، والمهمل والحزن والثبت والطیب وبين
 ذلك) واته : به راستی خوا نادمه خهلق کرد له نهندازه تی حاک .

له هدر حادوت ته باقاشی زه ووی ، له پدر شهود که خاک همه
پرمنگه وه ناده میش له خاکه نه وه کانیشی وه که پرمنگی زه ووی
هاتروند ته جیهان دوه . وه پرمنگی خاکیان و در گر تروه .
جا ههندی له ناده سیزاد سوره و ههندی سپیه و ههندی شر
پرشه وو ههندی میانه يه . وه ههندی پر وو خوش وو ههندی پر وو
گر زه وو ههندی خراپه وو ههندی چاکه وو ههندی میانه يه .

(شهستان لامفتی لئی گرا)

له پاش خالقی نادم تیکرا فریشته کان فرمانی خواهیان
بهمن هفناوو کورنوسیان برده پدر نادم چگه له شهستان که
سدو پیچی فرمانی خوای کرد و خواهیش له پر مسم و به زمین خزی
بین بهشی گردوو . له به هدشت دهربی کرد خوا نهاده رموموی
(و اذ تلنا نملکة امسدوا لادم طسجدوا الا آبلیس) .

وااته کاتن که تیمه فرمانساندا به فریشته کان که سلاو
بکدن له نادم و پیزی لئی پکرن و کهچی بوز بکن . جا بین سند و
دوو فریشته کان فرمانی برداریان گردوو مل کچ بیون ، چگه
له شهستان که سدو پیچی گردوو له فرمانی خوا درجهوو ، وه که
خوا بیمان نه گتیه پتهدوو نه گله رموموی (۱۱ سجد لئن خلقت
طینا) واته : شهستان به شیوهی رمهنه گوتی نایا من کورنوسی
به رم بوق که من که تقو له قوی دروست گردوو ، که قوی ماده یه کی
تاریک و زولمانیه ، خوا نه گله رموموی (ارا یتک هد الذی کرمت
علی لئن اخترتی الی عدم القيمة لا ہتکن " ذریت " إلا لللیل)
جا شهستان له وله ای خوا ده فن : نایا من چون کورنوسی پر رم
بو که من که تقو به دهستی حلقت له قوی دروست گردوو وه من له و

به پیز ترم چونکه من له ناگرم که ماده‌یه کی نورانی و پوتناکیه،
 نادم له خاکه که تاریکی و زولسانیه، وه شهیتان به چاولکش
 سووک ته ماشای نادمه کردو، گوتی خواهه نه گهه مر مؤلهت
 بداماشه و ته مهتم دریز بواهه تا پر قزوی دواهی مدرج بن نادمه و
 نهوه کانیشیم له پر یگهه براست لاپرداجهن، وه به همّی
 نازمزد وی حیوانانیه و سر گهردانم پکردنایه و، تامی گوناهم
 لاشیرین پکردنایه وه هامن نه دان که زورو و ستم له په کتر
 پکن وه خوینس به ناحق په پیزون، وه هامن نه دان که نهیه و
 پوهانی په کتر پکن چه له په نده تایله‌یه کانت وه که میکشی
 کم نهین که خوت یارمه‌تیان نهدهیت و نه پانچار پیزی، خوا له
 ولامدنا نه طرموئی (قال آذهب فتن تبعك منهم فان چهشم
 جزاهم جزاهم موفورا و استفزز من استطعت منهم بصونک
 وأجلب عليهم بشیلک ورجلک وشارکهم فی الاموال والأولاد
 وعدهم وما يعدهم الشیطان إلا خرورا) (ن- عبادی لیس لک
 عليهم سلطان وکنی پریتک وکیلا) (۱)

چا خوا به همه شهود طورموئی به ق شهیتان نهوا له په زمین
 خرم بن پهشم کردی وه مؤلهت به تا پر قزوی دواهی، وه چیت نه
 ترا نادا هدیه نه نیعامی پده وهلن که نه م پنگاهیهت پو خوت
 هه لبیاردوو داوات لئ کردم، چا هدر کرسن له نهوهی نادمه
 دوای پهروشی په دی تز پکه وی نه و دوزه خ نه کمه پاداشتی تزو
 نهوان، که نه مدش باشترین پاداشته پو نیوهی پاھنی برو هدر
 وه ها خوا له هدیه شه که پدا نه طرموئی : نه گهه له تو اناتا هه یه

به نده کامن له ریتکهی پاست لاده وه گوناھرو خرا پهان پهن بک
و ه به هاموو هیزروو کرمه‌سی شه‌پاتیه وه کوشش بک . بتو
نهوهی ریتکهیان لین تیک بدنه وه هاو کاریهیان بکه وو هانیان بدنه
بتو کاسبی مالی حرام و زورروو ستم وه پیسان به بو کرده‌وی
تاپه‌سندوو کاری گونامو ناشکوری ناززوو تیعمه‌تی-
خوا به مندانه کانیان بکه ، وه هه‌تیان نن له سار فه‌سادوو پایان
پیته له سار دروو دله‌سهوو پهیمان شکاندن ، وملن نه‌گکو
نه‌و به‌نده‌نم نم کارانه‌یان شه‌تجام که‌پاند نه‌وانه به نده‌ی به
پاستی من نین ، وه په‌پوره‌نده من له گه‌دل نه‌واندا ده‌چس‌ئی ،
چونکه به نده‌ی تایپه‌تی من هار گیز شه‌پیتان ناتوانی له‌خسته‌ی
پاره‌ی ، وه هیزن به ساریدا بکات چونکه نه‌وان هار خواهیان کرد وو
به‌پشت و په‌نای خزیان ، وه خواشش همیشه پاره‌تی ده‌زی
نه‌وانه ، وه هار به نده‌تی که خوا پاره‌تی ده‌زی بین هار گیز له
هدودو دوستیا خار نایدته ریتکای ، وه پتوده‌تی به خوا نه‌ین به
کس نیمه .

چا له هار نم خالانه‌ی خواره وه برو که شه‌پیتان له لاپه‌من
خواره توونی له‌عنه‌تی کرده گیردنی د له په‌لاهی خوا به‌شی
هرا .

په‌کهم : ظهورمان په‌رداری خواهی نه‌کرد ، دووهم : په‌پوره‌نده
زولیسی دایه پال خوا ، سیتم : هه‌واهی کردوو نه‌فسی خلوی به زل
گرت ، چوارم : به چاوه سووک تماشای نادمی کرد ، که به
ده‌ستی شوانی خوا خلائق پوپوو ، وه هار نم هرپیانه‌ش برو که
کاری نن کردوو کوپنوسه نه‌برد .

وه بهم شیوه‌ید و بهم جزره ناخاوتنه شه‌پیتان له په‌زه‌ی خوا

دمرگراوه له به هشت پهشی پهرا ، وه هدر له په نمه برو که
برووه گهوره ترین و دو و زمان ترینی ناده میزاد تاره قزی دواهی خوا
په نامان پهات .

(نادم به زانیاری گفتش کرا)

له پاشه نمه که نادم خانقی ته او برو ، خوای گهوره
ناواری همورو شنیکی لیتو کرده پیزانی دانیمی همو رو شنی برو ،
بز نمه دی ناده میزادی سر زه ووی به گشتی سرو دی لئن وهر کرن .
وه له په نمه دی ناشکراین بز فریشته کان که نم تازه
په پهدا برووه که نهوان به تبلهی چاو هیمای بز نه کمن و به شنیکی
نه ووتزی نازانن زور لهوان زاناتر وو گه لئن لهوان به
مارینه لغره .

جا خوا فارمودی نیستا کاتی نمه هاتر وو که ناقیان
پکمه وو ، که کامستان شایسته دی نمهون که پیشه چپنیشینی زه ووی .
له پاشه نمه خوا چهند ناویکی له فریشته کان پرس په لام
نه پانزه ای و دقش دامان و وهمیان بز نه درایه وو ، نه جما
هزو زیان بز خوا هینایه وو و هگو تیان نهی په رومردگار پاسکو
پین گاردي هدر بز تزیه ، پین عهیس و پین نه نگی هدر بز تزیه ، وه
نیمه هدر گیز رمهخه له کارتہ کانت ناگرین ، وه نیمه هیچ جزره
زانیاریه کمان نیمه چگه له وه که تز پیمان نه به مظیت ، وه هدر
تز همو رو شنج نه زایه و هیچت لئن وون نامن ، وه جمکیسی به
پراستی هدر تزی ، وه له هدر کاریکدا که پته وقی نه نجامی بدی ،
وه له په نمه دی نادم پیشه ماموستای فریشته کان و پلهو پایه هی
بدر قزی نه ویان بز ده رکوی . خوا فارمودی که داته نادم تز
و هلام دوه وه نه م زانیاریه به فریشته کان پاگه به نه .

ها لام کاتدا نادم و الیس دایمه و ، وه ناوی همسو
 شه کانی یه که پهنه بیان کرد ، وه پتر فلزی شو بق فریشته کان
 بروون بروه وه ، وه ک خوا ته فرمودی ، (وعلم ادم الاسماء
 کلتها) واته پهروندخار زانیاری هاویشته دلی نادمه وه ،
 وه ناوی همسو شتیکی قبر کرد وه ته وه پهش که له نه رزو و
 ناسانه کاندایه (ثم مرضهم علی الملائكة) واته : له پاش تم
 کارانه نه و شتابه را تو سوان وه پیشانی فریشته کانیدا
 (لفظ آبیزی پاسام هزاره آن کنتم سادقین) ^(۱) واته خوا
 فرمودی به فریشته کانی ناگاذارم بکن به ناوی نهم شتابه
 نه گر پامت نه کن که دلپیش نیمه بق جن نشینی زهی له
 بارتین ، (قالوا سبحانک لا علم لنا الا ما حلستنا ائک انت
 العلیم العکیم) ^(۲) ، فریشته کان گوتیان نه خوا پاکو بن گردی
 هر برق تزیه نیمه هیچ زانیاری به کمان تیه چگه له زانیاری بهی
 که تو فیرمان نه کیت ، وه کس بزی نیمه پهخته له کاره کات
 بگری ، وه هدر تز زان او و حکیمی به پاستی ، (قالا یا انم
 آنهم پاسانهم) خوا فرمودی به نادم تز ناوی نه و شتابه به
 فریشته کان بلن ، حد زده تی نادم نه کاره هی نه جام گه یاند ،
 (لتسا آنهم پاسانهم) واته کاتن نادم ناوی شه کانی به
 فریشته کان پاک یاند و خه بهدی دانن ، (قالا الیم الیم لکم اتنی
 اعلم غیب السوات والارض) واته : خوا فرمودی ثایا پیم
 نه گوتن که به پامتی هم و من نه گنیه کانی ناسانه کان و
 نه رزه کان نه زانم ?

---

۱ - البقرة ، نایه قی - ۳۱ -

۲ - البقرة ، نایه قی - ۳۲ -

(واعلم ما تبدون وما كنتم تكتمون) وه ین نيزانم ندو
شندی که نیزه ناشکرای نه کهن وه نه وشتهش که په نامه کسی
نه کهن هه تا ناکام له خله تدرهی دننانه .

(خلقی حسووا)

له پاش نمه پهروه درگار نمری فه رموو په نادهم که بجهتنه
په هدشت ووه ، نهندی له زانایان بهم جزوه ده گیپرندوه ، کاتن
که شهستان له په هدشت ده رگرا په فرمانی خوا نادهم نه و
په هدشتدا چن گیپریوو ، وه ماوهی که هار خوا دهزائین له
په هدشتدا په تنهایی مایه وه ، وه حیکمه تی خوا بهم په نگه
داموازی کرد خوی له نادهم خست و آه په راسووی چهیں حدای
دروست کرد ، وه چینگاکی په گزشت په کرا یاه وه ، کاتن که
په خله بدر هات سپیری کرد نافره تکی شو خو شنگ له لای
ساریه وه دانیشتوروه .

په سماری لئن کردوو گوتی ترکتی ؟ گوتی من نافره تم گوتی
آنجی خلق یروی ؟ گوتی بق نهودی که پیسه هاوسرت ، وه ک
خوا له قورثانا هیما بق نه مدھسته ده گات و ده فرمسووی
(آنکه خللكم من نفس واحدی خلق منها زوجهها) واته : نیزه
سەطلوقتکی نه وتن خواری گهوره له په ک زاتی تنهای که نادمه
دروستی کردوون ، وه هار له خودی نادهم حدایشی دروست
کرد ، وه ک خوا نه فرمسوی (وجمل منها زوجهها) واته : هار له
خودی نادهم حدایش خلق کرا ، وه کیپر امان په هاوسره رو
حه لالی وه بق نهودی ذیانی ڏن و متهدایه تی پیشکده بگوزه زین ،

جا تادم و حدورا هردوکیان به خوشی و شادیمهوه له به هشتاد
دهگران ، کهس نهبوو لهوان به مخدوهرتر کهس نهبوو وهك
نهوان غدرانی نازی خواین ، چون دانیه ، که خوا له و منسی
نهوو به هشتادا به مرموی (فیها ماتشتههی الانفس وتلذت
الاعین) واته له به هشتادا هدیه نهوشتمی که چاوپیچ خوش
بین و دل نارهزوزی بکات قیایدا هدیه ، جا نهین نهو به هشته
چون به هشتین بن ۹۱

بریا شه و خوشیه تاس در بوایه و تیمساش رسیم دورده
نه برباینا ، به راستی دل تازیتمنین به لا بز نهوكسانیه که
خواهان لئن بیهنجن ، وه لهدوای نهه ناخوشمنین به لا نهوهه
له بز پلاکهی خوشیه وه دابه زی پو تاخوشمنین زیان ، جا با نهم
گرفتارهی خوا بیشهان ، (ویا ادم اسکن آنت وزوجك الجنة
فکلا من حيث شتما ولا تریا هذه الشجرة نذكرنا من
الظالمین^(۱)) واته نهی ثادم خوشو هاووسه رکمت لدم
به هشتادا چن نشین بن جا له هرچی نارهزوز نهکان بخون وه
بنخونه وه نهها داری گهتم نهین نهکان هیزه نزیکی یکدون ،
وهلق له داری که نم بخون تیره نهجهه پیزی ستهم کارانه وه ، وه
ستهم کاریش نهشی توتنه لق و هرگیریتندوه ، جا نا بهم هرپشه
ترمناکه که دلی خاومن باورمان دمهه زلتیخ خوا نامزگاری
ثادم و حدورای گرد هدر و ها خوا نامزگاری ثادم و حدورا
نه کات و ناکداریان نه کات که شهستان دوزمنی هردووکتائمه
ووریان فریرو وتان نه دات ، بهم شیوهه نهفهه نوع (ان مذا

عدو" لک ولزوجک للا پخچنکما من الجنة فتحتني) وابه :
 نادم به راستی ندو شهپرانه دوزمنی خوت و خیزان که ب
 ووریا بن فریوتان ندا به فریو و فلیل و له به هشت دمرتان بکات ،
 و سارگه ردان بن د پچنه پیزی به د به هشت کانه ره .

(نادم و حلووا له به هشت هاتنه خوارمه (یقشار زمووی)

شهپران شمهی به عدل زانی که خوا داری که نمی له نادم و
 حدووا قده غه کردووه ، وه بهم برقنه بیوه کلن دل ملوش برو و ،
 وه ناگری شبرو و کینهی له دلا هن کیرسایه و ، وه ویستی نم
 کایه به ترخه له دهست ندادو و ترمهی دهر کردنی خزی له شادم
 بکاته وه ، وه برق نم مه بسته کدوته کار وه ک خوا له لورسانا
 بزمان ده گتیر یته وه ونده روی (لوسوس^{۱۱} لہما الشیطان بیبدی

- ۱ - (وسوس) له شهپرانی جنی و نیسیه وه سارچاوه
 ده گری ، شهپرانی جنی به هزی خد تاره و پاززو و نیازی
 به ده وه ، خزی نه گهیه نیته دلی نادمه بیزادر ، وه پیسی
 نه لئن نه وو کاره بکه ، چادور ور نیبه که خوا هیزیریکی
 به شهپران داین که نه وو خد تاره وه وه برقی ناوشته
 پیگریته دلی نه وکسی که نایه وی ، نه وجای هیزی
 ختیر و شدی به گز په کدا پهجن و نه نجام یا ختیر به سر
 شهپردا یا شدی به سار ختیردا سره کدوی (وَسُوس)
 وه ک ده نگی ذقی هلاج دل نه هزپتی
- ۲ - ثایه تی - ۱۹ - سوره تی اعراف .

ما ووری ^{نهما من سوآتما}) واته شهیتان به خه ترهی پرس
 له دووزمنایه تی خزی وه خزی گه یانده نادم و حهروا وه هانی
 دان که له داری گه تم پخون بز نه وهی پوشانی حیشمت و
 شکرمه ندیان له بهر داین و تووشی سزای خواهیان پکات . وه
 شهیتان بهم شیوه یه هاته گز که خوا بزمان پاس نه کات و نه فرمونی
 (وقال ما نه اکسرا دیکنا عن هذه الشجرة الا ان تكونا ملکین او
 تكونا من الخاسرين وقادهمها اینی لکما لئین الناصحین)
 واته : شهیتان به نادم و حه ووای گوت له داری گه تم پختر .
 خوداتان بزیه لئی قدهمه کردیون که نه پته فریشت و ، هاته
 تایه له په هشتاد نه میشه وه ، وه سوریندی بق خواردن و گوتی به
 خوا قسم من ثاموز کاریتکی نه مینم و دلسوزم بوتان وه سوردوو
 قازانیبی نیووم نه وی (ندلا هما پغروو) جا شهیتان هانی دان
 تا له پتکه چوون و گوناهه کهی پین کردن وه بز نه م بهسته
 همه و هیزوو تو اتای خزی خسته کارمهوه .

(ظلمیا ذاقا الشجرة بدت لها سوآتما وطفقا يخصفان
 عليهما من ورق الجنة و ناداما ويهما الی انهکما من تلكا
 الشجرة واقل لکما ان الشيطان للانسان عدو ^{منین (۱)})
 جا کاتن له داره کهیان چهڑت و خواردیان سیمالی حیشمه تیان
 له بهر داینرا اوو رووت و قروت کرانهوه ، وه هندی له
 زاناتکان ده تین له پیشدا نادم و حهروا به په رده یه کی شه طافی
 نوورین له شیان دا پیشرا بیو ، عهوره تی خزیان و یه کتریان
 نه پینیو ، وه گهملن له ته هلی ته قصیر ده تین : حس ووا زووسر

ته فرهی خوارد له داره کهی خواردوو پیش کشی نادمهیشی کردو
پیگای نو گوناهه‌ی بیز خوش کرد ، و کاتن کار له کار ترازا
زور دل ته نگو نیگه ران بیون وه له په شرم و حهایا له خوا
ههندی له گه لای دورهخته کانیان له خویانه‌وه نالان ، وه زاری
له زانکان پایان واشه که گه لای ههنجیر بیوه ، جا لام کانه‌دا
بیویان کردووه ، که گه وره ترین دوزمنی نادم و نادمهیزاده ،
وه نام دوزمنایه تیبه بیون و ناشکایه وه لازر په شیمان
بیونه‌وه ، له کاره‌ی که کردویانه ، وه هوزرو په هانه‌یان بست
خوا هیتاچیه‌وه به راستی نام به لایه کارتکی دل ته لیه نهک هر
بیز نادم و حدووا به ته‌نهایا په لکو بیز نادمهیزادهش به گشتی ، وه
لام کانه‌دا پهروه رددکار پانگی داهیشقن و سر زه شتشی کردن له
سر نو گوناهه‌ی که کردویانه ، ظارسوی نایا نه میم لئن
نه کردن ؟ که له داره مهخن وه پیم نه ووتن به گولن شهیمان
مه کان ؟ چونکه به راستی شهیمان دوزمنیکی لازر ناشکایه ،
به لئن پیم پاگه‌یاندن ، به لام ظارسانه کهی سنتان ظاراموش کرد .
به لئن له په نوهدی نادمهیزاده له پهاره‌تدا له سدر سه هو و بیز
بیونه‌وه و کمد کوویی قوسی به متوجه و پاهاتورو .

کاتن که نادم و حدووا به هزی خه تاره‌ی شهیمانه‌وه له په ری
داری گه شیمان خوارد ، شوچا پرووت کرانه‌وه له نورو وه به
ظارمانی خوا وه به هزی پاچه‌ری نیگاوه که چبره‌لی خاوه
شکریه نادم و حدووا هاته خواره‌وه له په هشت‌وهوله سدر
زمووی دابه‌زین و هر له وق چیتکیر بیون ، نه و قه ووینه‌ی که
بیوه پیشکه بیز پهروه رده کردنی نادم و نادمهیزاده وهک خوا

نه فارمودی (قال آهیطوا بعضکم لبعض هدوء و لکم فی الأرض
مستقر و متعال الى حين ، قال فيها تعیون وفيها متواتن ومنها
تخرجهون) واته : خوا فارمودی به ثادم و حمودوا له به داشت
دهرگه وون و دایه زنه سر زه ووی وه له وی پکوز مریتن ، وه
نه تدقی له نوه کانت نه بته دوزمنی هندیکیان ، وه زه ووی بست
تیوه نهیته نارامگاوه چیگای حسانه و مستان نانه و کاتهی که خوا
بتوی دهست نیشان کردوون ، وه هدتا ناکامستان دیه *

هه رهها خوا فارمودی تیوه له مهولا له سر زه ووی دینه
چیهانه وه وه له سر زه ووی نمسن و تمه ننان کوتایی دیه ، وه
له ناخی زه ویشه وه سر دهن و زیدوو نهیشه وه وه په ره و
شاری حشره و میدانی کیشانه گردار دمهن *

خواه گهوره پیگهی پاست و چه وتی بتو دهست نیشان
کردوون ، جا هه ره کس مل کهچ بین و په په وی فارمانه کانی
خوا چکا بین گومان سر ده که ویت به سر گیر وو گرفتی دونیا
وه له هه ده و دویا پهخته وره ، وه هه ره که میش که پیگهی
چه ووت و گوسپ اهی پکریت هه ره دونیا سر گه ردانه و لوه
دونیا پیش خوا دزدمخیان بین بیه ده کانه وه *

چا دهر پارهی هاته خواره وهی ثادم و حمودوا چهند پاو بتو
چهونن له نارادا هه یه ، په کام : نه گیر نه وه ثادم له ناخن کاتسی
برقزی هه پنیدا هاته خواره وه ، وه له ساره ندیبی و ولاتی ههند
له سر شانی - شوود - گیر سایه وه دایه زی وه حس و راهی
حه ره میشی له چیدهی و ولاتی حیچاز دایه زی *

وه په په وندی نهم پیوایه ته نداده هه پال حذره تسی علی و
نین و هه بیاس و له تاده و نه بولمالیه ، جا نه گه ره پاست بین که

نهمه حدیثین بین و وه نهم زادانه نه قلیان کردیچن تئمہ به تهداووی
پاوه‌رمان پیش هایه ، نهکدر . نا ، نهوه‌گومان دهگه پنهان
وه له گهان په رتوكدا هایه که ده‌لتی نادم پیچن سد سال
به دهسا که دوت و له شهربا سه پیری ناسانی نه گرد .
به هدر حال نادم و حه‌ووا له گهان شهیتان و نه‌ووماره‌ش
وهک ده‌لتین که شهیتان چو پیرووه ناووه ده‌میوه و چون هاته سار
زه‌ووی و چهند ماءه مانه‌وهو نادم و حه‌ووا له کوئی گیرسانه وه
وه به په که‌ده بروون یا هدر به که‌هان له وولاتن گیرسانه وه نه‌مانه
گشتی چنی گومان چونکه نایهت پاحدیسی راستیان له سار
وارید نه‌بوروه ، واته : نه‌کونجین و ههاین و نه‌شن و ههاش نهین .
لیزدا چهند په‌سیاری دهته گفتری ، نایا نه‌وو گوتانه که
جهنگی پاوه‌ری ته‌واو نین زانایانی نیسلام بق نه‌هان گنیز نه‌وه
وه لهو پاسه‌دا سوود یازیان نایهی پاده‌یه که ۹ .
وه‌لام : بق نه‌وهی که له نه‌وتان پزگار کرین وه چکه له‌مش
له عیاده‌تا دروسته په‌فلتاریان بین پکری و په‌ای نه‌مش نه‌گدر
نه‌و پاسه هاوه‌تیکی پیچنه‌سار یا وله‌لیک یا مووجه‌میدیک
فرموده‌یتی نه‌وه چینکی پاوه‌ره .
نه‌لام گومان له‌وه‌دایه که دوژمنانی ناین به ناوی
پیچنه‌ساره‌تکه‌وه یا هاوه‌تیکی پیچنه‌ساره‌وه یا وله‌لیک وه
نه‌لیان به‌ستین وه دووتویی ته‌فسیر و حدیثین هاویشتبین ،
نه‌تا گهان له وه‌وانه نامزیانه په‌یوه‌ندیان داووه‌یه هان حه‌زره‌تنی
علی و نیین و هه‌بایه‌وه .
وه من وای بق ده‌جم ته‌مش به هزی نه‌وه‌وهی که پیچنه‌سار له
وه‌سی حه‌زره‌تی عدلی‌دا نه‌له‌رمی : من شاری زانیاریم و عالی

قاپیه که یهتی ، وه دلایلی بر قریبین و عهی باشیش کرد و خوا
شاره زای پکا له زانینی تعلیمیدا ، نه گهر ، نا ، حذفه زانی عدلی
با قریبین و عهی باس یا هاوه لیکی پیغامبر له رموده بیش نه به
خدیمه بین گومنان چیزهای باورمده ، چونکه له سر چاوهی
نور و رو و پوناکیه وه نه و فرموده اند سر چاوه بیان گرت و
به لام ناحده زانی نیسلام تا پاده یه کی ذوق لام پاره یه وه
عه لیان بتو پیمانه وه ، بهم بتو نه یه وه رمخته بیان له ناینسی
پیش ازی نیسلام گرت وو ، بتو بیش پیغامبر له پاره یه نه وانه وه که
درقا به ددم پیغامبر وه هال نه به من بهم جزوه هدیه بیان لست
نه کات (من کتب علی " متعدد اطیابها " متعدد من النار) واته :
هر کمن درقا به ددم منه وه بکات یا چیزهای خوشی له دلایل خدا
نماید بکات .

به کورتی نه وه که گومنانی تهدا نیمه نه بیه : نه و ماده یه
که له لایه یه خواوه دیاری کراپو و نادم و حدووا به ساریان
برد ، به ترسو پیشکی یه کجا ساخته وه ، جا له لاق له ترسی
خوا ، وه له لایه کی کشه وه بیش پی او و بیرون لدو همرو نازو و
بازی به هشت ، تم نیگرانیه که به ساریانها هاتبو و هر گیز
به خدویش هماند بیتو و ، به لام خوا په یمانی به په نده کانی داوه
که له پاش همرو ته نگانه په ک خوشی و هدره حییه وه کاتی
پزگاریوون نزیکه .

(پارانهومی نادم و حدووا)

له بدر نه وه که رمهست و پازمهن خوا برونه وه زی پس
کرد وو وه پازمهن نه ویش پیش لارو و خذمهن که و تروه جا
به خری پازمهن هاته جزش و له عاستی دوو به ندهی بین چارهی

خزی ، وه لام کاتهدا خوا نم چه ند گوته وو پارانه وهی هاویشته
 نا وو دلی شاده سه وهی خوا بیمان ده گئی پتنه وه (فلتقی ادم من
 ربه کلمات فتاب علیه آنیه هو التَّوَابُ الرَّحِيم) واته شاده م
 وحه ورا بهم چه ند گوته وو پارانه وهی که خوا هستب ویه دلیانه وه
 ته وو بیان کردو و وه له لایه نی خواوه ته ویه بیان لی و مرگیرا ،
 چونکه به راستی هدر خوا لی خوش بروی گوناوه . هدر نه وه
 به رهم و بهزیمه ، وه هدر نه وه که تزیه و مر نه گرفق ، له کاتیکدا
 که هدر پنهنه ویه کی له گوناه پنگ پتنه وه ، په شیمان پنهنه وه ، وه
 به مرجن چاریکی که نه گه پتنه وه سار نه وو گوناوه ، و مته ویه
 مرجن نه ویهی به راستی ، به مرجن حلقی خانکی خوای له
 سار نه ویق ، نه گهار ، نا ، و ته ای نام من مرجه شین خاون
 حلیش پرازی پکات .

وه پارانه وه کمش نه ویه : (قالا ربنا خلتنا انسنا وان
 لم تنفر ننا و ترجمتنا لنکونن " من الخامسین ^(۱۱)) واته : شاده م و
 حه ورا پارانه وهی گوتیان نهی په رومدگاری نیمه زولسان له
 نفیس و خروودی خومان کرد ، که له په ری نهوداره مان خوارددووه
 له فرمانت ده بھوین وه نه گه و ترپیشی ایمان خوش نه پسی و
 په حمسان پن نه کهی ، به راستی نیمه نه پیشه پیزی زیان لی
 که و توانه وه له پاش نتم پارانه وه به کوته خوا ته وو بیه لی قبوره
 گردن و لیبان خوش بروه .

وه به پیوا یه ته خوا نه درمانیدا به شاده م که بروات برو

و ولاتی خیجاز ، وه پریستوله خاکسی هدوفه حب و وای
دولیمه وه ، وه له مککه دا چینگیر بیون ، وه همرو له ون دهستان
کرد به خوا په رستی *

نه گیپه ناهو له نه بیو سانجه وه نه ویش له نیبن و هه بیاسه وه
که دهان : ماوهی مانوهی نادم له په هه شتدا پریتیه له نیسو
پریزی نه وه دونیا که نه کاتنه پتنج ساد سانی نه دو نیایه . وه
نم بتو چهونه ههندی له زانه کانی نیسلام لئی پرازی تین^{۱۱} ، وه
هار ودها له سه عیدی کوچی چوبه بیرون وه نه ویش لسه نیبن و
هه بیاسه وه نه گیپه ناهو ، دهان : خراعه هدوو په سانی له نه وه کانی
نادم ره رگرت ، له نه همان - که چینگایه که له - هه رهه - له وهی
که له پشتی ناده ما هه بن له زیپهیت تا پریزی دواهی ، وه له
تیوان دوو دهستانی قودمه تی خویلدا پرس وو په لاؤی کردوونه ته وه
برای گرتون وه هه مو ویان له پیشهی گردیله دا وه له پیشه وه
گفت و گزی له که کردوون بهم چوره : (قال اللست پریکم)
وانه خوا فرموده کانی نادم هه مو وه چهاری گوتیان
نیم ؟ (قالوا بلنی) نه وه کانی نادم هه مو وه چهاری گوتیان
به لعن تو په رهه رهه دگاری تهههی *

نه گیپه نه وه کاتن که نادم کوچی دواهی کردوو نه وه کانی
زماره بیان که پیشتو وهه چل هزار کمن ، وه له یارهی مارهه دهی
ناده سه وه ههندی ده لین له مزگه وته خیفه له - مینا - ، وه
ههندی تر ده لین له نه که و پیکدایه له شامی نه بیو قوبه پس .
وه ههندی تر رایان جیواوازه له وه دا که له کوچ نه سهه رهه دی

خاکه . که لئن له زاناکان ده لین تمه نی نادم هزار ساله^(۱) .
وه له پیوایه تیکدا ده لین : تمه نی هزاره تی نادم تزیکه
هزاروو دوو سد مال پرو .

وه هزاره تی هدووا بیست وو پهک سکی کردووه ، جا کچی
سکن په کام پز کوبی سکی دوو می مارهی هاتوروه ، چکه له
هزاره تی - شیس - که به تنهایه داهیک پرووه ، وه پیشنه ماری
خوششان له نوهی نهوده پژیهش نهوده پیشنه ماره له باقی
پیشنه ماران گهوره تره .

هه رهه نی نادم له لایه نی خواوه نیکای پز هاتوروه
وه خوا په وانهی له ره مووه پز سر نوه کانی ، وه ده لین ده په پیه
یاسای له لایه ن خواوه پز هاتوروه ، وه ده ره بارهی پیشنه ماری تیسی
نادم خوا له قورونانا یاسی نه کردووه ، په لام خوا به هن راه بر
کفتوره گزی له گه ل کردووه ، وه هه ره موها لیبری یاسای زیانی
کردووه ، که واته هزاره تی نادم پیشنه ماره و خواره وانهی
له ره مووه پز سر نه ولاده کانی وه پیم په نگه دلسان پهال
نه داته وه^(۲) .

-
- ۱ - مروج الذهب لابهـ - ۴۸ - - ۲ - اخبار الدول
لابهـ - ۳۰ - سر چاوهی نایینی مامؤستا مهلاکریم .
  - ۲ - نه گیپ نهوده له شاری دهمه نهوری میسررا پیاوی
تینکاری پیشنه ماری تی نادم منی کردو وهدرا به دادگای

(جتنی)

خوا نهله رمۇئى لە بارەي دروست بۇونى چندوھ (و خلق
الجان من ماريج من تار) واتە خوا خەلتى چىشى كردوھ لە
پېتىسى ئاگىر ، وە پېتەسەر لەم بارەيدوھ نەفەرمۇنى : كومان
لەۋەدا نىيە كە شەپتان لە ئاگىر ، وە فريشە نىيە ، وە ئاشكرايە
كە خوايىش قەرمان بە فريشەتە كانى نەدا كە كۆپ نۇوش بەرە
پەر ئادەم ، چۈن بۇ كە شەپتان لەمەتىلىنى كىراوول
پەھاشت پەشى پىراوو لەۋىتە وەدەر ترا ئى خۇ ئاشكرايەت
خوا ھەرگىز زولىم لە پەندەي خۇرى ئاكىت ، كە چىزلىرىدا
دۈزايىتى پەيدا بىرۇھ جا ئىگەر شەپتان مەپەست ئىپايمە لە
وەلامدا شەپتان ئى ووت ئى خوا تۇز كەي قەرمان ئادوھ بە
من ئاققەرمان بەردارىت ئىكەم ، وەك خوا بۆمان نەكتېپەتىھو
(ما منك ألا سجد أذ أمرتك) واتە : لە پەرچىپە كۆپ نۇوش
ئابېتە پەر ئادەم ئاكىتى كە من ئەمرت بىن ئىكەم ?

شەرەمى ، دادگا بېپارى دا كە نەوكاپرا كاڭلۇ بۇوۇ
ئەپىن لە زەتكەي جىيا پىكىرىتىھو ، وە لە دوايدا كاپرا
نە جىزى كىدەمەو لە دادگاى ئەمسەكەندەرىپەوە بۇوۇ بە^٤
داد گا ووتى من لە قورئانا ئەم دىبۈوه كە خوا ئادەم
بە پېتەسەر ئاپو بەرەتى من مەھىتىم نىمە بىرۇھ
ئىگەر ، نا ، من باورەم بە پېتەسەر ئايىتى ئادەم ھە يە
جا دادگا بېپارى دا بە بەتالى بېپارى پەكىم و
زەتكەيان بۇ گەپرائىدەو (الفصل الانبياء)
عبدالوهاب التجار لاپەرە - ۱۰ -

له ولاستا شهیدان هیچ دادو و بین دادی نه کرد ، وه لسو و
نه منه حاشای نه کرد و پیرای نمهش مل هوپی کردو و خزی به
زد گرت .

(یزانسن)

دور گردنی شهیدان له به هشت و کهیان وهی جاریکی تر بذ
به هشت کاریکی مهجان نییه ، وه عقل به دروستی نازانن ،
که به گرسانی خزی پیشته و به هشت و نادم و حدودا هدل
لریوتین و کولی دلی خزی بهوان دامن کتین ، پاخود نهش نه
له دوره وه وهک بر قی ناویته شهیدان نه تارهی خزی پگریته
نادم و حدودا .
وه هر رومها نه گونین نه دو خاتمه وه وهک تاله فسون و
لاسلکی یا وهک جادو و سیخ - له دوره وهی به هشت به
نادم و حدروای گهیانین ، وه پاخود دور نییه له ساره تای
دهر گردنیه و که هیشا هر له به هشتا بروه نه موتنه هی بز
نادم و حدودا خواردین ، وله له دوايدا ته و رازو و نیازه هی
شهیدان له دلی نادم و حدودا بینی داکوتاین د چیکای لـه
دلیانا کرد پیته وه وهک لیان به راست گهیانی وله داره کهیان
خواردین .

(یه کلم ناویه کای نادم و حدودا)

با شه و به هشتنه که نادم و حدودا تیايدا چه گیر
بویوون ، جا دهربارهی شه و به هشتنه خوا نه درمودی (وقلنا
با ادم اسکن انت وزوجک الجنة) (وانه وه تنه به تادسان

گوت تی نادم خوت و خیزانه کات لام به هشتادا چنگیر
بین ۲۰

ثایم جزئه خوای گوره بدر پارچی ثرو و خاون گرمانانه
ندانه وه . رای کومن له زانایانو نه علی تالیف و هایه :
ثرو به هشتاد و خودوا به هاشتی - خود - و . و
له نامانه ، وه نم زانایان گلن به لکه و دلیل نه هشت وه بو
نیپاتی رایه که یان ، یه کن له و به تکانه نمه به : نلفو و لامی
(الجنة) لام نایه تدا بو تعریف و پیشنه به ، وه به گویه هی
پاسای ریzman بو ههدی زیستی ، وات کاتن که نم نایه هست
نه ختنیه و هستی در و نسان بو ثرو به هشت ده چن که
خوا له و سفیدا نه فرمودی (وبشر الذين امنوا و همروا
المصالحات ان لهم جنات تجري من تحتها الانهار كلاسا رزقا
منها من شرة وزقا) قالوا هذا الذي وزقتنا من قبل وأتوا به
متناها . ولهم فيها أزواج مطهرة وهم فيها خالدون (۱) واته
نهی پتفه ماری خوا مژده بده بدو خاون یا و مرانه که کرد و هی
چاکه نه کان وه به ندایه هستی به پامنی بز خوا نه کان ، که
به هشت بو نوانه نه و به هشتادی که له ژیر داروو در مختو
کوشکه کانیدا ثاواو رو پار چاریه ، وه نه علی به هشت هر کاتن
خواردنی پایه وی در مختن نه خون ده لین : و پنهی نم ولقو
بر لیلیه مان له دونیادا خوارد ووه ، وه کاتن لـ وو می مو
خوارد نه یان بو دیلن ده لین : و پنهی نه مان له دونیادا
خوارد ووه ، به لام کام و لزهنس چیوا واله ، وه خوریسی د

نافرمانی نزد جوان و پاکو خاوینی تهادایه ، که همیشه و دائم
له خواستی هن نویزی و پیسی ای نافرمانی تا ووی پاکو هن گردن ،
هارووهای خوا به بهشتیه کان نافرمانی تیوه بخوند
پخترنده و لزمت و مرگرن و له بهشتا هدا همایه تیادا
پستنده و ، وک پاسان کرد مهبت لورو به هشتیه نادم و
حورو اندو بهشتیه که پائیه کای به لدمه روز و ناسانه کانه .
وه خوا بتو خاوهن باومرانی ناماده کردووه ، وه تیستا
هدیه وه ندو به هشتاش نهین نهم سیمه تانه تیادا پیته جن
وه تین دیمه نی پازاده تر هن له هرجی شتن که پازاده به له
کوشک و تلارو ناوه رو بارو و چوگی هن تکوین و شیرور
شکرو و هاره قن که سرقال سر خوش نه کا وه نوهدی که چاو
پش خوش بین و دل نارهزوسی پکا تیادا هدین وه به هشتیه که
تینویه تی و بوسیه تی و پووتی و سارماو گرمار ناخوشی و
نازارو و خام و خفه تی تیادا نهین ، به لام له به هشتی دو تیادا
هارگین نهم هامو و مسنه محاله که تیادا پیته جن ، کواته
پوون و ناشکرایه که خوا به هشتی - خولک سی مهبت که له
ناسانه نه ک له نه روز ، به لام مردخت لیله و نهانه ش که جن
بین و شوئنه واری نهانیان همل گرتوره ده تین نه گک و شمو
به هشتیه - خولک - پوایه خوا مهتمی خواردنی گنسی
له نادم و حورو نده کرد ، وه دریش نده کران چونکه
چیکای ته کلید تیه ، به لکو ندو به هشت پاچنکه له خاکسی
پهمه تهادایه .

ها نه هلی تفسیر و الامیان نه ده نده و ده تین که من له
به هشت ده ناکری که نهم مرجانه هی تیادا هاتبیته جن :-

یه گم نه من خاوهن باورمین ، دووم له پاش مردنی
چو دیت به هشت سیم که بگاهه پاداشی خوا که به میانی
داوه به به نده کاتن به چوونه به هشت ، نگر ، نا ، خو
پنه سر [د] له شهروی میرا جا کاتن که خوا میوانداری بز کرد
چووه به هشت و به ناویدا گه او که چن دوایش هاتده ره و ،
و پی ای تمیش به هشتیه کان هر نامه نده مهان له سره که خوا
بنان و به تاکی بزان ، و نگر نه و به هشت له خاکی
پمه نه بقیه تا نیستا زان اکان شویته واری نه و به هشتیه بیان
ندلزیه و هو کشیان نه کرد ؟ کاکه یعنی ناویه پارمه تی خوا
مده چونکه نه و هرگز پتویستی به پارمه تی و پینه و پیزی
نیمه نیمه نگر ، نا ، به کاری خواهی تی نایهت ؟

و نه قدر موده یه ای پنهانه دریش به لکه ده له سر به هشتی
- خولد - که نه اه رموده (یجمع اه الناس فیقوم المؤمنون حين
ترذلف لهم الجنة فلیأتون ادم فیقولون - یا آبانا استفتح لنا الجنة
فیقول و هل أخرجکم إلا خطیة أیکم) ؟

واه : خوا له پیزی دوایدا همو و نادمیزاد کو نه کاته و
وه له میدانی حشر را رایان ده گری ، چا له کاتیکدا به هشت
خزی نارایشت نه داوه خاوهن باورمیان هدال نه سفن و دههن بز
لای ناده ده بقی نه تین : نهی باوکی نیمه شه فاعه تسان بق بکه لای
خوا و ده رگای به هشتستان بز و که ، نویش له و ملامدا دهق
تایا تهرو له په گوناهی باوکان نه بزو و که ده کسوان لبه
به هشت ؟

(پیتفاسیهاران)

باوری به پایه ای ران به کنیکه لدو شش پایه ای ناینی ها کسی
نیسلام جا پیتویسته له سه ره مو مر قفقن پیاو یازن باوری بیان
بین بینن ، وه بیان نامن ، پیتفاسه ران [د] چهند که میکنی نازادی
تیرینه ن پهروه ردگار له ناو کزرو و کزمه لی ثاده میز ادا هد پلی
پزار دوون و پهوانه فرمون پست سه ر ناده میز از ، وه پز
نهوهی مژده پدهن په کسانه که باوری دینن و کرده وهی ها که
نه کن ، په زا مهندی خراو په مدشتن په رین و زیانی هه تا
نه تائی ، وه همیشه بکن لد و کسانه که پاواری ناهیتن و
کرده وهی بدwoo نایه سه نه کن به لارو و ظازه بی خواو چوونه
ناوو دقزه مخی هه تا هه تایه وه .

خرا نهله رمودی [وما ترسل المرسلین الا مشرین ومنذرين
فتن] آن و اصلح للا خوف عليهم ولا هم يعنتون [وآنه :
و هنین که نیمه پیتفاسه رانسان پهوانه کردین به بین هو وده
به لکو و ته تها برق راگه یاندنی راسپارده کانی خوا به به تنه کانی ،
وه مژده دان به خاوند پاواریان وه همراهه له بین پاوارانه .

جا هر که متن پاواری همیں و کرده وهی ها که بین نهوه اسه
ر لزی دوایدا ترس و ایسمی نیمه ، وه هار که میش به پیچه وانه وه
چو ولا یه وه گوسی ابرو نهوه دقزه ق برق نهود پاشترین چیگایه .
جا نه م پیتفاسه رانه له لا یه ن خراوه دستور و پاسای زیان و
زانیاریان بین گه پشت رو ، جا یا به هزی خدو بینیه وه پا خوا
خستوره قیه دلیانه وه پا به وهمی و نیگاوه وه به هزی پایه ری
نیگاوه که چپریلی نه مینه پیشان هاتزه خوارمه ، وه نه و

پیشنهاد از خواه دار از تیونی له دور زنایی ، وه له نه خوشی به دوو
نه فرهاتواری ، وه کو گولین و گهپری و به تکی ، وه عالل و زپرو
پر زشن بپرسو و پرمان بیت یوون ، دور یوون له نه ظایمی و مدهله و
هر زهی و نه تکی ، وه هزار پیان په سند کرد و دوره ، دور یوون
له ته ماعمی دوتیاپی ، وه سه مخی و دل گوشاد یوون ، وه دور یوون
له پوزیلی و پرچاو تکی ، به پر محمد په زهی یوون ، وه دور
یوون له دل په قلی و هر زه گتکی ، به نارام یوون و دور یوون
له مدهله و هر زهی ، ناز او به چه رگ یوون و دور یوون له
ستی و نه توانین ، و مریاست کز یوون و دور یوون له در قو
ناراستی ، نه مین و ناشتی خواز یوون و دور یوون له شهربو و
خیانت ، وه زپرمه کو و وریا یوون ، دور یوون له کا و ده نسی و
تمهالی ، زان او پسپری یوون له هامو و میلته کدا دور یوون له
چه هله و نه زانین ، هر گیز به ته اوی ته پیان نه خوار دوره ، وه
دور یوون له نیس اف و نیزاده رهی ، وه همیشه له خوا
تر ساون و دور یوون له بین پاکی و له خز یاپی ، وه په وشیان
په رز یووه و دور یوون له نایاری و بین په وشی ، نه مانده
په دو وشت په رز یوون خوا په خزی و مسقی کرد و دون ، هامو و
پیشنهاد از له پاکتین و به شرهه ترین په ماله و هزز و تیره
خوای گهوره هله پیار دوون ، وه په واته کرد وون ، به کورتی
پیشنهاد از نیشانی په تدهی به راستی خوان وه نه و منه دورون
له نارمه زو و سیفه نی نازه لیه وه هر به نساو ناده میز ادو و له
په وشا فریشه یوون .

(بیان)

پیشنهاد کمیکه که لالایه‌نی خواوه دستوری پوچه‌تین ،
و هدرسانی بین دراین که نهاد دستوره پاگه‌هنهن ، وه - نهی -
کمیکه که یاسای پوچه‌تین و به‌لام فرمانی پاگه‌هاندنی هست
نه دراین ، واته هامو پیشنهادی پنهن نهادتری - نهی - به‌لام
هامو - نه بیمهک - پنهن نادو تری پیشنهاد

(هات بیزاره له ثادمه و فریشه)

لهم پاره‌یه وه خوا نهاده موئی (اهه یسطنی من الملائكة
و سلا و من الناس آن الله سمع بسیر) واته : خوا له ناد
کزمه‌لی فریشته‌دا چهند کمیکی هدل بزاردووه وه له خزی
نزیک کردوونه تاده ، وه کاره‌کانی خزی بین سیاردوون .
و هاروه ها له ناد کزمه‌لی ثاده‌میزادیشا چهند کمیکی
هدل بزاردوون و وه له خزی نزیکی کردوونه تاده ، خلافتی
پیشنهادیتی بین بهخشیون ، به راستی خوا بینساو و کزیایه
و خوا ثاگداداری همیرو هتسوکه و تیکی نه م بود نه وره به
ووردو درشتیه وه .

جا هدل بزاردن و پرماده گردنسی پیشنهادان وه نهیمن
شیکی بین کلک و بین هروده بین پوچه‌تاده‌میزاد ، جا نهک هدر
نه‌نهای لازانج و به‌زمده‌ندی ثاده‌میزادی تیدایه به‌لکرو چنتکه و
فریشه کانیش لهم به‌هره و به‌زهی خواهه به‌شدارن ، وه تیکیا
هرمن چوزه‌کهی گرتیتاده ، - وه به‌زهی خوا کادون ،

و هم بوقتیه و پیشگاهی را مستو چه و تیان له یه ک داهنی و
چیایان کرده و ، هتا کافره کانیش له زیانی دونیایاندا
په هر یهان وه دست هینا ، وه که لکی زوریان لئن و مر گرتوره .
چا نه ک هر نام من جوزه له — مخلوق — په لکود گیان
له په رانیش لام په هر یه په هر مهند بروون —^(۱)

په لام په داخه وه ههندی که س و معا گومان نه پهنه که پیشنهار
ههربز نهوان پهوانه کراوه ، وه هر تایبه نن په وانه وه ، وه
گله کانی تر بین پهش نم په هر یه ، و مهاگرمان نه پهنه که خوا
نهوانی په تایبیت خلق کردووه ۹۱

په لام نام جوزه کسانه په پیچه وانه وه له ناین و پاساکانی
خوا که پیشترون و په هه آدا چوون ، وه خوای گهوره برق همسو
گه لیک و په گه زی وه په همرو و زمانی پیشنهارانی پهوانه کردووه
له خودی خزیانه وه برق خزیان ، وه برق سوودوو په ریزه وهندی
ناده میزادو فریشت و چنی په تایبیتی ، وه همرو و گیان له په ران
په گلشی ، وه برق نام مه بسته خوا نهله رمروی (ولقد پهشا فی
کل امیر رسول) آن اعبدوا آله و ابتهبوا الطیافت فنمهم

۱ - نه و حمیوانانه که په هر مهندن : و مکو سه کی
(أصحاب الکھف) و گوئی دریزه کهی هوزه په پیشنهارو
په رانه کهی نیساعیل . چکه لمانیش هار په هزی
پاوه په یه که مرؤوف بازه یعنی په گیان له په رانه دیته وه

من هدی الله وَيَنْهِمْ مَنْ حَتَّىٰ عَلَيْهِ
الْفَلَلَة^(۱)) وات : به پاشی نیم بیز هم مرد
گهلن پینه سرمان پهوانه کرد و دووه له خوشیانه و پو خوشیان ، وه
پو ندوهی که ریتسایپان پکن و ده تنها بهندایه تی پو خوا پکن و
هار شو پیدرسن ، وه پو ندوهی واژله پورستی داروو
پرد و پتوو نادمه میزاد پقتن ، جما هندی لودکسانه خوا
پارمه تی دان و پیکای راستیان گرت ، نیماته نه گنه پاداشی خوا
وہ هندی کس لوانه پیکای چه و تیان پو خوشیان هدل بزار دو
سریان لن تیک چوو ، نه نیام نه گنه توون و مزای .
(پیامبران)

پندیده ران چند کاریکی گه ورم و گرفتکو به سودیان
للامهن خواره پن پیتر راوه ، که پای گه یعنی به بهنده کانی .
به کورتی په کم : باوهر به پناههی نیمان ، که بریتیه له
شمش پایه ، باوهر به خوا ، به فریشه کانی ، به پورت وو که کانی ،
پلزیدوو برونه وی پر لذی دوایی ، وه له لازو لهدور .
دوووم : باوهر به فدرمی دین و پهجن هفتانی لکه کانی ، که
بریتیه له پیچن پهند : په کم ووشی (آشید آن لا الله الا الله) .
و آشید آن محددا رسول الله) په ، دوووم : له شوو پر لذیکدا
پیچن لهول نویژه ، سیم : پر لذیوی مانگی پرمه زان هم سو
سالی مانگی ، چوارم : زه کانه ، پنجم : حاجی مالی خواجه .
وہ سیم : به یان کردن و پوون گردنه وی پاساکانی خواه ،
که نه پیش بریتیه له خوشی و په لذیو وندی هر دوو جیهان ،
جا خوبنده ری به پر ایز باوهر هنریکی کاریگه کاری سده کیهه و له ناو

گلته‌ی ناده‌سیز ادا جوشی خواردووه و پنجی به سترووه و تپکه‌لی
خوین و پره‌گش و ده‌ماری برووه .

جا هم‌مو و که‌من ده‌لانن کهوا هیزی هدیه که له هیزی
خیزی که‌لن به هیز توو و په‌رزوته ، به‌لام له و مسني نه‌وهیزه‌دا
گه‌لن چیاواز کاری دزوار له تیوانیاندا هدیه ، وک له پیشه‌وه
باسان کرد که هه‌ندی ده‌تین : نه‌وهیزه .

سروشه هه‌ندی ده‌تین پیکه‌وت و هدیه ده‌تین ظله‌که‌و
هه‌ندی ده‌تین ناگه و هه‌ندی ده‌تین شه‌پنانه و هه‌ندی ده‌تین بت و
هدیه ده‌تین سانکه و پرچه نه‌ستیره به هند .

جا به پاستی خله‌لکی خوا همیشه هان له کیشه و پتش
برکیدا لام بواره‌دا وه هر یه که‌پان پیبازه‌که‌ی خوشی به‌لاوه
په‌سنه‌ده وه خواری گه‌وره‌ش پیخمه‌رانی په‌وانه کرد وه پیگه‌ی
پاستیان پیشان داین و نیمان و باوه‌ریان خسته دلی نیمان
داران ووه و دلسان پالی دایه‌وه .

جا هار مرزاچن که که‌من هستی مرزاچایه‌تی تیاین نه‌زانن
که دوای نهم زینه سر له نوئی زیاتیکی بین کوتانی دهست پت
ده کاته‌وه وه چکه نه‌مش هار که‌من پاوه‌ری به زینه‌و
پرونده‌وهی پرچه‌ی دواهی نه‌بن نه‌وه به پاستی تووشی نه‌خوشی
ده‌روونه و کاره‌ساتیکی دزوار هاتووه وه هار گیز دلی لهدوو
دلی و گرماندایه و دلی پال ناداچوه وه له کاتی ته‌شکانه‌دا په‌رده‌هی
سه‌برهی نه‌نکه و زلر زوو شه‌کدت و ، ماندوو ده‌ین ، چونکه هیچ
مرزاچن له گیروگرفتو نه‌خوشی و نه‌خوره سه‌ری خالس نیه ، وه
که‌س نیه زولی لئ نه‌کرت و بخشی نه‌خوره و سردووه لئ
نه‌مره و تووشی به‌لاوه کاره‌سات نه‌پهت ، وه بین گرمانم که‌سیش

ناتوانی برمنگاری نم پاسته بین و هار پارچه پدانته و مهار
مهلتی لئ بکا .

به آلم نه گذر بگرسن که خاوه‌منی باوه‌پ برو نه بیته نیسانیتکی
به نارامی هیتدی و هیمن و له خزبورو دوو ، وه نه توانی به رگری
له گهان ناخوشی و تهگانه بکات وه نه اوکسه به نارامه و دنی هال
نه داتوه چونکه باوه‌پری به پاداشی پرقدی دواهی و پر زامه نسدي
خواو چوونه به هشت و شادبورو توه به کمس و کاری هه به ، وه
باوه‌پری بهوه هه به که هه تا در گتکیش بجهن به پستدا با خوشی
پش پیادا بمن لای خوا پاداشی هه به ، وه لئی پروونه که هه
کمس زونی لئ کردین و لئی داهن و یاخود کوشتبیشی ته نانه
له پیه‌تکی کردین حالمی ناله ووتون و به چهند قات دهستی
دهکاویته وه .

وه له همیووی گرنگ تر نه به به که مرآفی خاوه‌من باوه‌ر
له ترسی خواو پرقدی دواهی و زیند و پوونه وه ، وه له ترسی
نه وه که له پرقدی دواهدا را نه گیسری له تیوان دوو دهستی
توانای خوادا ، کاتن بیر له مانه نه کاتوه نه جا خوی لبه
زیروو دسته و دزی و چهردی د پی گری و گوشتن و پیسن و
تالان و تاوانو داوانی پیسی و پوختان و غایبیه و فیتنه دوور
نه مانه وه ، به کورتی هه کاری که نارمهاو ناپه‌ند و هار
پیشی خراپهای لئین و اذی لئ نه هیتنج وه له سنوری پاسای ناین و
مرآفایه‌تی دور ناجن .

وه هه نه بمه که نه بیته هوزی سار به متی و تازادی و خوش
گوزه رانی له هدردوو چیهاندا ، نه گدر ، نا ، هیچ دهستوررو و
پاسای وه هیچ هیزی نیبه چگه نه که نه و نه بهسته پگه په نن ،

که وات هدر به هزی ناموزگاری پیشنهاد رانه ومه که نادمه موزاد
پیشگی راست و چاک نه دقیق ترمه ده ، وه واز نهدا له کاری نایمه دا
نه گور ، نا ، نینسان ناتوانن بگاته پاده یه که چن باش من
بیکاتو چن خرا یه نه یکات هژون وانیه ؟ نه ومه تی نایمنی پاکس
نیسلامان پشت گوش خسته ده نم دهارده به هدر به ناشکرا
دیاره .

گه لئن کس ومهها گرمان ده بهن که نم کاره چاکه کهی
نه کدر سوودوو په رزمه ومهندی خودی خوشی تپداهن ، نه ۴۸ شم
لماز انجدی نه و په زمزمره که میگن که تر سه او و ده بین ، وه
گهوره قرین په لکه له سر نم راسته نه ومهه لسم چهار طهی
تپمه دا حق له زیر ناحه قدما نه تلتنه وه و نه نالپتن ؟ جگه لمانه
که خومنان به چاو نه بیهینن لهم چیهانه دا له زوق و زقر و کوشتن و
بهین و مالی هزاره بین توان خواردن و به ساریه کدا چرون .
له په رتنيکی [مع الائیام] دا ده تئن : پیغمه مران پوک گوروی
نادمه میزاد گه لئن پیویستن ، وه زانیاری تازه شس تازه روونسی
ده کاته وه که عاله میگن پرچانی چگه له — ماده سو قهواره هایه و
نه وجوه دده ، به چوری که له تهوان رقص و لاشه دا هیچ
په پوهندی یه که نیبه ، جا له بدو نم مه به منه پیغمه مران — وه نیگاو
و مهی خودا شتیکی نه گونه ای دورو له نه قله وه نیبه ، به لکوو
مه لقل په سه ندی ده کات ، وه هدر ومهه ده لئن له سانی — ۱۷۷۰ -
هزاره حدوت سه دوو حدقتا زانایه کی نه لمسانی به ناوی دوکور
[موسمیه] وه له دواز گه لئن تاقی کردن وه به هزی هیزی
موگناتیسه وه نیسپاتی کرد که له شی مرفک نه نهانه گلته په کسی
به تالو و مه تال نیبه به لکوو نه و گلته په نارامگای پر لجه که له

همور پروپه کوه چیاوازیان له نیواندا هه به ، وه ده آن سر قل
خاوه‌منی هه قلتیکی نهیته ، وه لام هه قله ساده و عاده تیمه نهیه
گهانی بارلتره ، که نهیش په یوونه نندی به عالمه می پژمانیه وه
هه به ، چا نام پروون کردنه وه و بو چوونه زانایانی - ماددی -
سار گه ردان کردووه و ماوهی یه ک سدهی چه بدق له گهان شم
بیرونه دا چه نگاونون ، وه له کوتایدنا شم زانایه تواني سار کوئی
به سار دوزمله کانیدا ، وه هممو نام پراجهیان په سند کرد .

له سار هممو خاوه من باوه‌مری پتویسته که باوه‌مری ته اوی
به هممو پیشه‌ماران و نهیبه کان ههین ، وه ناین به هیچ جوړی
چیاوازی پنهانه ناو پیشه‌مارانه وه باوه‌مران به ههندیکیان
بین و وه باوه‌مران به ههندیکیان نهین ، وه پتویسته پیزیان لن
پکرین و هممویان به راست پزانین ، وه هار که من باوه‌مری
پیشان نهین پاچنیویان بین بدمات نه وه پیش کافره و گردتی له
تسلام په ریه په نا نه ګرم به خوا له قارو غذه‌هیں ، وه نهین
باوه‌مران به وه ههین که خوا پیشه‌مارانی خوا له دوزستانی
دین پارازتروه ، وه باوه‌مران بین که له ناو پیشه‌مارانا پیچ
پیشه‌مار هه به له هممویان گهوره ترن ، وه پیشان نه ووتری
- نوو لوعله‌زم - واته خاوه‌تی هیزی په توو ووره‌ی په رزن ، که
نمیاندن ۱ - نووح ۲ - نیراهیم ۳ - موسما ۴ - عیما
۵ - محمد - دروودی خواهیان له سار بین ، وه له ناو نه
پیشنهادا پیشه‌مری خوش‌ویستان له هار هممویان گهوره
تروو خوش‌ویستانه له لای خواو به نه کانی وه پتویسته
باوه‌مران ههین به هممو پیشه‌ماران و نهیبه کان که بین گوناه
برون و خوا له گوناهی گهوره و په چوک پارازترونی وه هار وها

گاوره ناوی همود شتیکی فیر کردوو و زاتیاریه کی گشتی
هق بخشی .

دوووم : حازره‌تی نووح که بهه رمانی خوا به کمین
کشتی دروست کرد ، کاتن ناو هاته دره و له تن سور ،
حازره‌تی نووح کوشله کای چونه ناویه و ، کهچی ن او
کشتیش بهرد و خللو زوو گازوو به تزین و سوتنه مانی
تیدا نه برو ، به لکرو ن او کشتیه له زیر چاد دیزی خوداها بروو ،
وهک خوا نه فرموده ، [تجری باهینتا] واته : ن او کشتیه له
زیر چاده دیزی تیمهدا بهرز نه بیته و دانه بذتی .

سیهم : پنهانه مار حازره‌تی نیدریه و به کن له همه
مووچیزه گهوره کانی نامه برو که خوا به روزی کرده و به
ناسان و هک خوا له قورناثا نه فرموده (و رفعته مکانا
علیا) واته : نته نیدریه مان بهرز کرده و بهز چیگایه کسی
په رزوو به قدر که ناسانه ، هر وها حازره‌تی نیدریه بش
به کم چار نووسین و خه پاتی داهینا ، و به حیکمه تو زاتیاری
ناموزگاری خوی به خلکی فیر کردوو ، و به نه و حیکمه تانه به
گه لعن زمان په الله و ته رجهوونه کراوه ، و تا نیستاش گه لعن له
ناموزگاریه کانی ماوه .

چهارم : حازره‌تی - همود - ، و به کن له
مووچیزه کانی حازره‌تی - همود - نامه برو : کاتن که خوا
پهوانه‌ی فرمود بتو سار الله ومه کای وه ماوه کی زور هولی
له گه لادان که پاوه بیان ین نه ههنا ، جا و هک خوا نه فرموده : به چه
نه بین پاوه بیان ین نه ههنا ، جا و هک خوا نه فرموده : به چه
باشه کی به هیز له ناوی بودن ، [و آما عاد] فاملکوا برسیع

سرسر هائیه سترها علیهم سبع لیال و نهایه آیتام حسما
 فتری القوم فیها صرعنی کانهم آعباز نفل خاویه فهل تری
 لهم من بالله)^(۱) واته کاتن که خوا دیشی مزا پنیریته
 خواره وه بتو سر قهومی هوود ، خواری گهوره حمزه تی هرودوو
 وه نهوهش له نیسانداران که له گه لیدا برون . پزگاری کردن
 وه کافره کانیشی به چارتی له ناو برد ، خواری گهوره برو و به
 پیشنهار نفله رمومی : نهی نه گار پیشیه سر ہاسی - هاد - که
 قهومیکی زور به هیچ برون وه شانازیهان به خزیانه وه نکرد
 جا له ناو چوون به هری پوشه پایه کسی زور ساردي زور به
 هیزه وه ، وه نه و پوشه پایه حموت شهود و هاشت پلز بمن
 دوچان ده اوامی کرد . نهی پیشنهار نه و هززه هم سویهان وه کرو
 - فن داریان لن هاتبوو ، وه کرو دار خورما که دوبیون به سر
 پهکدا ، وه له ناو چوون وه هر شویله واریشیان نه ما .

پنجم : حمزه تی سلیمان نهم پیشنهاره گهوره یه خوا
 که لن مو عجیزه بهرزی بین به لخیبیوو . پهکن نه و مو عجیزانه
 نه سه بروو له زمانی هامو گیان له بمرق تین نه گه پشت و
 گفت و گزی له گمل نه کردن ، وه ناوو هدو او جنگکه و بالنده و
 گیانه و مر به گشتی له زیر دمه لاتی نه وودا برو . هتسال
 ماوهی چاو ترو و کاندیکا به هری چنگکه پهک وه کوشکی
 به لقیسی له شاده وه گویزایه وه وه هنای بز فلهستین بتو لای

۱ - سوره تی (العاق) ثایه تی - ۸

- سر سر - به پای زور به تین با زلار سارد ، پا زور
 گارم نه و وتری ، - عاییه - به پایه ک نه و تری له
 نه و پری هیزو و قوو هتا بین .

حوزه‌تی سلیمان •

ششم حوزه‌تی نیز این نمایموده که دره به کاتن که نموده بجهت نیقه که ای پوئمه ماره گردیده نمایموده به هیزی باوره و ناوی خواه هستاده کرد چا حوزه‌تی نیز اینموده وه له و کاتن دا خوا به فریما پیغامبری خوشی و خوش ویستی که ووتونه فرموده ، [یا نار کونی برد وسلاماً علی ابراهیم] واته نهی شاگر سارده = سارديکی سلامت و بن زیان به له سار نیز اینموده .

حدهتم پاسی حوزه‌تی مووسایه نمایموده پیغامبره مذکور کاتن که بپیغامبره عساکری فری نداده و خیرا نه برو به نزدیها وه نزدیهای چادو و گدرانی به چارتی هدن نه لورشی هشتم پاسی حوزه‌تی عسایه نمایموده پیغامبره مذکور له دایک برونسی مووجیزه برو کاتن که هاته چیهانه وه دلیان لب پیس کرد ماریدم هتسای پوئنه که گرد (قال اتنی هیداچه ایشی الكتاب و چلنی نبیتا) فرموده من عهدی خواه وه له مولا له لابدن خواه په رتوکم بزی وه نه بهم به پیغامبره وه تیزم پاسی حوزه‌تی - سعد - که گوردترین پیغامبره و سارداری همبو پیغامبرانه به گشتی ، وه هار و هما گوردترین مووجیزه شله ناوی مووجیزه پیغامبراندا مووجیزه پیغامبری خوش ویستان که هدتا پر قزی دوایس هر شمپتی . که ندویش قورنائی پسر آزاده ، وه هار گیز گزپارندی به ساردا ناید ، وه خوا خوشی له دهشتی دوستانی ده پاریزی .

جا وه که دلخی : مشترن نسوانه‌ی خه رواره که ، پیشنهاد

نهنداره کمه دواهی بهم باسه دلتنین و دلین کزتایه .
(**پهوان پیتی قورنان**)

نهگدر به ووردی له قورنان وورد پیتهوه وه بیر له ماناو
واتاکانی بکهیتهوه ، نهوجا کمسن له نهینیه کانی قورنانسان بسز
ناشکرا دهین جا یه کن لهو نهینیانه نهده به : که له قورننانا
دووباره گردنوه هاتووه بهم جووه نهو باسه له سوره تیکدا
کورتدر وه له پهکیکی تردا دریزه ، وه نهم تیکار گردنوه به
جوانترين یهیان و پهوان پیتی و جوانکاری تهدا به که هارهی
شیوهی دارشنن هایه وه به هارزمانی پکوتیه و دایپیزوری ، وه
به هر پیشواسن پنووسرتی وه به زانیاری ههر زانیاهی دانزی و
دایپیزوری ، هر گیز ناگاهنه یهیان و پهوان پیتی و جوانکاری
ناههتن له نایهنه کانی قورنان ، وه پهکهش بون نهم راستیه
نهده به : لوهنهی قورنان له لایهن خواره گراومه له لالات بسز
پیشنهار ، که پتر له هزارو چوار سد سال لهه پیش تا نهستا
دوزمنانی ثاین و نیسلام له هولو کوششتهکی بین ووجاندان ،
که قورنان پکزرن وه یا هلهی زانیاری بیانه لئن پکرن یا هندنی
دمست کاری پکن ، یا خود لای کمی نایههتن یا دوشته یا پیش
نهنامه توختهی یا سرتی بقرنی زیدلکی لئن زیدهه یا کم
کهنهوه ، یا هار هیچ نهین سووره تهن یا نایههتن به شنیوی
قورنان دایتین ، پهلم تا پیشتنا نهیان توانیوه وه هر گیز له
مهلاش ناتوانن ؟ ! کواته : نهین مل کهی توانانی کمسن
بین که تو اناهی دهسلات دارانه ^(۱) .

۱ - سه بیر له وداهه کام یاههی لازم سه بیر و سه مدرمه به
کام چیر [کهی] که زقر دل ته زنهه ، نهگدر چهند

[پیتفهمه ران چه ندن]

زماره‌ی پیتفه‌هه ران و ته بیهه کان زه رن وه چگه له خوا کس
نایز اتن چه ندن ، به لام نهوانه‌ی که له قورسانا خوا ناوی
پردوون پیست و پتنج پیتفه‌هه رن ، وه پیتو پسته له سار همومان
که پاوه‌هه مان پیتیانه بین ، وه نه مانه ندن .

- ۱ - نادم ۲ - نووح ۳ - نیدریس ۴ - هود ۵ - صالح
- ۶ - نیراهیم ۷ - لوط ۸ - نیسماعیل ۹ - نیسان
- ۱۰ - په مقووب ۱۱ - یوسف ۱۲ - شوھیب ۱۳ - نه بوب
- ۱۴ - ذو الکیفل ۱۵ - موسما ۱۶ - هارونون ۱۷ - داود
- ۱۸ - سلمان ۱۹ - نیلیاس ۲۰ - الیع ۲۱ - یوسف
- ۲۲ - ذکریا ۲۳ - یحیی ۲۴ - میسا ۲۵ - محمد -
پیتفه‌هه ری خوش‌هه پیستان درودو سلامی خواهان له سار
بیت .

(ناوی ندوسورهت و نایه تابه‌ی)

(که پاصل نالعی تیادا کراوه)

زماره‌ی سورهت	ناوی سورهت	زماره‌ی نایهت
۳۷ ، ۳۵ ، ۳۳ ، ۳۱	= البقرة	- ۱
۵۹ ، ۳۳	= آل عمران	- ۲

چارت خویندنه وه یا گویت لئن بیو لیسی ای ماندرو
شہ کدت ده بی کهنه قورستان به پیچه‌ها نه وه هدر چه ند
بی خویندنه وه یا گویتی برشل که پت چار له چار واتای
تازه تروو و په و انبیزی و جوان کاری لئن تین ده گه پت
وه هدر گیز لیش شه کدت و ماندرو نایی ، م - ن

٤٧	المائدة
٢٧، ٢٦، ١٩، ١١	الأعراف
٠ ١٧٢، ٣٥، ٣١	
٠ ٧٠، ٦١	الاسراء
٠ ٥٠	الكهف
٠ ٥٨	مرثيم
١١٧، ١١٦، ١١٥	طه
٠ ١٢١، ١٢٠	
٠ ٠١، ٦٠	يس

تیین و حیوان دیگریش و نویش له نیسو زمودی
نه فقاریه و (خ) دلیل : کوتم به پیغمبر - د - نبیه کان
زمارهیان چه تنده ؟ پیغمبر لامروی سادو بست و چوار هزار
نه بیه ، دلت پشم گوت پیغمبران چه تنده ؟ لامروی من
سادو و سیازدهن کوسایکی زورون^(۱) . پلام له بهر نوهی که
نه بدری ناحاده و اه موتواتم نیسه و ، چیگهی باوری
تداو نبیه به تکو و گوومان ده گاهیه نمی -

حیونه ری پریز : خواهی گذوره لامانی داوه به هامو
خاوهن باوره کان که نهر به هاکه و نه هی له خراپه یکهن ، وه
پریماشی گردوبین که به جوانترین شیوهی ناخاون ناموزگاری
بکهین وه هدر یه که مان به گویرهی زانین و توائینی خومن
پیوسته قلی مارداهه تی لئه هملالین و دریشی نه کهین ، وه
نه رکی سرشانان تاراده هن به جن بکهین ، وه نه لکی خوا

١ - قصص الأنبياء ، عبد الرحمن التجار *

٢ - تنویر القلوب لاہور ٣١ *

بانگ بکهین بوقتیکهی چاکو و باووه به خوا ، وه بارگری
لدوکسانه بکهین که پیشکی چه ووتیان گرتوره ، وه باید وی
نم فرمایشته خوا بکان ، چکه له پوزامهندی خوا به هیچ
نیاز و مهدهستن برو و به برو و نه بین ، خوا نهاده موئی (ادع الى
سبیل ربک بالعکة والمعظمة العنة وجاذبهم باشی می
احسن) واته : نهی پیتفه سار تتو به نهند کانی خوا بانگ بکه بیز
پیشکی راست و باووه به خوا ، به گوتهی نرم و نیان به زانستی
و - حیکمته - به نامزجگاری جوان و شیرین ، وه کفشه یان له
که لدا بکان ، بلام به باشترین شیوهی ناخاوتمن ، چا سار
کهست مرآیه کی خوار پیتفته سار ریگاهی راست و باووه به خوا
نهوه له سامانی دونیا بوقت نه و کاسه باشتره .

بلام هارگیز خوا داوای له نیمه نه کردووه که به زور
بچاقینه ملی زلام و نویزو و براززو و کرده وهی چاکهی بین بکهین
هار و مکرو گهان کس به هلهدا چوون لم برووه وهی خزپاره
خوبیان ماندو و نه کن ، نه و کسانه به خهپالی خوبیان به هیوای
پاداشن ، بلام به گویزهی نامزودهی خوا پیتفه سار نه و
که سانه سزا یکی مهنت چاومپریانه چونکه هارگیز خوا
نه کلیغی له هیچ پیتفه ساری نه کردووه که ناین کهی به زور
بسه پیتفه به سار خلکیدا ، بچون واتیه : خوا نه مرسوون
(لا گراه فی الدین) واته : زورگاری له ناینی نیسلامدا نیبه .
کاتن که پیتفه ساری خوشادیست خریک نامزجگاری بست
باووه کانی ، قورمهیش برو وه زلزه بین خوش بیو که نه و
گهوره پیاوانه نیمان بیتن ، له بدر نهوده ناینی نیسلام به هیز
بین و پره بسته نه و وه پهیاوه کهی به مله لکن راگهیدن وه له

هه مان کاتیشدا هه سروپان خزم و هاه شره تی پیتفه مار بیون و خوا
نه مری ین کرد بیو و که هایر مه بشکله خزم و هاه شره ته که می و
ناینی نیسلامیان ین پاگه یه نتن پیتفه مهربی نیسلام کزرو و
کرمه لیکی پیک خستبو و ناموزگاری شکردن و به لگه کی پیک
نه هننانه وه که باوه به خوا پیتن لدم کاته دا کویسی که
عه بدوللای نوسی مه کترو می نادو برو هات پی خزمت پیتفه مه رهو و
هه و له دوره وه گوتی : (یا رسول اله علیتی میا هلتک اه)
وانه : ئهی پیتفه مهربی خوا قیرم که له وهی که خوا قیری کرد ووی
له پاسای ناینی نیسلام ، پیتفه مهربی لدم کاته دا بروی گرذ کرد ووی
بروی له کویرمه که وهرچه رخاند .

ها نایه تی جیتاب و گله هاته خواره وه بی پیتفه مهرب و مک خوا
نه فدر مهربی [عبس] و تو [لی] ان جاهه الامه می و ما پیدریک لعله
بیز کنی [هاتا] - (کلا [اینها تذكرة]^(۱) وانه : کاتی که کویرمه که
هاته خزمت پیتفه مار پیش ناخوش بیو بروی لست و مر
گه پران و بقیشته وه بی ماله وه . وه کویرمه که ش لدم و کاته دا
نه بیزانی که وا پیتفه مار مه شنونه ها له دوای هاته خواره وهی
نم نایه تانه ، هه کاتنی پیتفه مار عه بدوللای کوبی نوسی
مه کترو می چاو ین بکه و تایه پیشی تدقه رمسو : ماره ها
له که سی که به هزی شده وه خوا گله می لئ کردم و هیتاای لست
گزتم .

وه هه ره ها خوا نه فدر مهربی به پیتفه مار [آئش لانه دی من
احبیت ولكن " اه] یهدی من پیشاء [وانه] ئهی پیتفه مهرب وی خوا

---

۱ - نایه تی - ۱ - تا - ۱۲ - سوره تی - عبس - .

تر ناتوانی خللقی هیدایت له دلی شو که سانه‌دا بکهیت که
خزشت ندوین ، وه ناتوانی باوره بهاویته دلیانده ، به لکوو
خوا نه توانن باوره بهاویته دلی شو که سانه‌وه که خزوی
نارهزوی هدیه ، به لکود پنهانه ران به گشتنی هر ته بلیغ و
رایکه یاندیان له ساره و مک خوا نه فرمودنی [و ما علی الرَّسُول
إِلَّا الْبَلَاغُ] راهه : چگه له پیگه ییشاندان و رایکه یاندن پنهانه ران
هیچیدیان له سار نیبه ، ها تر خوا نه وانه‌ی هانی خلکی ندهون و
نیزه ایان نه کهن و له دوایدا تووش ته شک و چه لمبی نامه موار
دین نایا نمه کاریکی پهنه نده یانا نه سنه ؟

هه تا گلن له زانایان به لایانه وه پهنه نده پهنهون ل
عیلم وزانیپی عقائیدا وه په رگریان لن کردووه ، هر وه ما
خوا نه فرمودنی ، [أَنَا مَدْبُونٌ إِلَيْكُمْ أَسَا شَاكِرًا وَأَسَا
كُفُورًا] راهه : نیمه دوو پیگمان نهانی ثاده میزاد داووه وه
پرمان پرون کردووه تهه پیگه پراستک خاوه نه کی نه با
پهرو په هاشت و په زامنه ندی خوا ، وه پیگه چه ووت که
خاوه نه کی نه با پهرو و دلخواه خواری خوا .

ها هر که سرت هر پیگه په کیان همل ده بزیرقا خزی بر
پرسیاره وه په نارهزو و میلی خزیه تی .

هر وه ما پنهانهار فرمودنی تی له خدیسی تودیسا خوا
نه فرمودنی ، نهی په نده کامن زهره رو و زهانی نیوه ناگاهه من
تازه بیانم پن بگهه تن ، وه سوودیشنان ناگاهه من تا سوودم پن
پیگهه تن ، نهی په نده کامن نهگر پهت و هه و لشان و دواستان
ثاده میزادوو چنذکه تان له سار دل و باوره چاکترین پیاویه ن
له نیزه وه هم په رمنن و په ندایه تمیم بکهن له مولکی من

گردیله‌تی چه نده زیاد ناکات ۱

نهای یه نده کامن نهگه ریخت و همه لشان و دواشان
ناده میزادوو جنتوک تان له سار دلو یاوه‌بری خراپترین پیاره‌تین

له نیوو و گوناه و خراپه بکان میچ شتن هه تا گردیله‌ی له ملکس
من کام ناک نده وه ۲

جا خویته‌ری به پیز دیته‌ی من و نه و که سه ش که نم
په رتوکه نه خوینه‌تدهو ده قاو دق و هکوو نه و پیاووه وايه که
خوا کوپه‌نکی خیلی بین به خشی ، کاتن که کوره‌که‌ی گهوره برو
سه پیری ناسانی ده‌گرد ، مانگی به‌دوو مانگک په‌در چاود ده‌که‌ووت ،
نه تا وای لیهات گومانی له‌و مدنا نه برو که دوو نه ستورک (لورس)
به ناسانه‌زه هه‌هیه ، جا باوکی پیش گوت کوپم پهک مانگک هه‌هیه ،
وه تز به دوو مانگک دیته په‌در چاودوت خه‌تای چاوه خیله‌که‌ت ،
نه تز چاوه نه خوش‌که‌ت پیه‌سته‌وو به چاوه سانه‌که‌ت سه پیری
ناسان‌بکه ، کاتن نم کاره‌ی نه نجادا کوپه‌که گومانن تری بتو
هاته گزرجی ، وه به باوکی گوت نیستا پهک نه ستورک نه بین چونکه
به پهک چاوم سه پیری ناسان ده‌گهم ، نه‌وجا باوکی پیش گوت
کوپم نه‌گدر وايه هدر و هکوو خوت ده‌لیپی نه‌مجاره چاوه
سانه‌که‌ت بگره‌و به چاوه تبله‌که‌ت سه پیری ناسان‌بکه ، کاتن
که نم کاره‌ی کرد بتوی ده‌رکه‌ووت که په‌هد ته‌دا چه‌وه وه لسه‌که‌ی
باوکی پامته^(۱) ۴۱

سوپاس : -

بز خاوره نی چاپناته هی چالیظ وه همروه ها
کارگتیرانی که یارمه تمنی له چاپدانی شم
هر تر و که بیان دام *

معن الدین عبدالقادر

برهان الطابق

حول

تاريخ العيادة

تأليف

محي الدين عبد القادر محمد

القرضاوي

طبعة الأولى

رقم الاليداع في المكتبة الوطنية بيروت
١٩٨٩ (٦٦٦) لسنة

مطبعة الباحظ - بيروت رابطة خاتون
هاتف : ٦٢٢٣٦٢٠